

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (desátého senátu)

15. prosince 2021 *

„Přístup k dokumentům – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) – Nařízení (EU) č. 1290/2013 – Dokumenty týkající se výzkumného projektu ‚iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System‘ – Výjimka týkající se ochrany obchodních zájmů třetích osob – Částečné zamítnutí přístupu – Převažující veřejný zájem“

Ve věci T-158/19,

Patrick Breyer, s bydlištěm v Kielu (Německo), zastoupený J. Breyerem, advokátem,

žalobce,

proti

Evropské výkonné agentuře pro výzkum (REA), zastoupené S. Payan-Lagrou a V. Canetti, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s R. van der Houtem a C. Wagnerem, advokáty,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí REA ze dne 17. ledna 2019 [ARES (2019) 266593], týkajícího se částečného přístupu k dokumentům,

TRIBUNÁL (desátý senát),

ve složení A. Kornezov, předseda, E. Buttigieg (zpravodaj) a G. Hesse, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: L. Ramette, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 5. února 2021,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 19. dubna 2016 uzavřela Evropská výkonná agentura pro výzkum (REA) grantovou dohodu č. 700626 (dále jen „grantová dohoda“) se členy určitého konsorcia za účelem financování projektu „iBorderCtrl: Intelligent Portable Control System“ (dále jen „projekt iBorderCtrl“ nebo „projekt“) na základě rámcového programu pro výzkum a inovace Horizont 2020 (2014–2020) (dále jen „program Horizont 2020“) na dobu 36 měsíců počínaje 1. zářím 2016.
- 2 REA popisuje projekt iBorderCtrl tak, že má testovat nové technologie ve scénářích kontrolované správy hranic (*controlled border management scenarios*), které by mohly zvýšit účinnost správy vnějších hranic Evropské unie a zajistit rychlejší odbavování legálních cestujících, jakož i rychlejší odhalování protiprávních činností. REA nicméně uvádí, že projekt se netýká vývoje technologií, jejichž cílem je účinné zavedení funkčního systému se skutečnými klienty.
- 3 V rámci financování a provádění projektu obdržela REA v souladu s grantovou dohodou od členů konsorcia dokumenty týkající se jednotlivých etap vývoje projektu.
- 4 Dne 5. listopadu 2018 podal žalobce, Patrick Breyer, na základě nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331) k Evropské komisi žádost o přístup (dále jen „původní žádost“) k několika dokumentům, a sice k dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl a dále k dokumentům vypracovaným v rámci projektu. Uvedená žádost byla téhož dne zaregistrována pod označením ARES (2018) 5639117 a dne 7. listopadu 2018 předána REA.
- 5 Dopisem ze dne 23. listopadu 2018 (dále jen „původní rozhodnutí“) informovala REA žalobce o tom, že jeden z požadovaných dokumentů je přístupný veřejnosti, poskytuje mu částečný přístup k dalšímu požadovanému dokumentu a žádost o přístup k ostatním dokumentům vypracovaným v rámci projektu zamítá, což odůvodnila uplatněním výjimek týkajících se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce ve smyslu čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001, jelikož požadované dokumenty obsahují osobní údaje osob zapojených do projektu, které nespádají do veřejné sféry, jakož i ochrany obchodních zájmů členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení.
- 6 Dne 26. listopadu 2018 zaslal žalobce Komisi potvrzující žádost o přístup zaregistrovanou pod označením ARES (2018) 6073379 (dále jen „potvrzující žádost“), v níž souhlasil s tím, aby jména fyzických osob zapojených do projektu byla v dotčených dokumentech skryta.
- 7 Rozhodnutím ze dne 17. ledna 2019 [ARES (2019) 266593] poskytla REA žalobci částečný přístup k dalším požadovaným dokumentům a ve zbývajících částech žádost o přístup zamítla s poukazem na ochranu obchodních zájmů členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 a s odkazem se zejména na článek 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1290/2013, kterým se stanoví pravidla pro účast a šíření výsledků Horizontu 2020 – rámcového programu pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje nařízení (ES) č. 1906/2006 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 81), a na grantovou dohodu (dále jen „napadené rozhodnutí“).

8 Následující tabulka shrnuje stanovisko REA k jednotlivým požadovaným dokumentům vypracovaným v rámci projektu iBorderCtrl (dále jen „požadované dokumenty“):

Dokumenty/výsledky	Stanovisko REA	Důvěrné informace
D 1.1 První zpráva etického poradce (<i>Ethics advisor's first report</i>)	Odepření přístupu	Etické a právní hodnocení nástrojů, technických prvků a metod vyvinutých v rámci projektu
D 1.2 Etika vytváření profilů, riziko stigmatizace jednotlivců a plán zmírňování důsledků (<i>Ethics of profiling, the risk of stigmatization of individuals and mitigation plan</i>)	Odepření přístupu	Etické a právní hodnocení nástrojů, technologických prvků a metod vyvinutých v rámci projektu
D 1.3 Etický poradce (<i>Ethics Advisor</i>)	Odepření přístupu	Údaje etického poradce
D 2.1 Zpráva o analýze požadavků (<i>Requirement Analysis Report</i>)	Odepření přístupu	Technologická řešení a popis celkové architektury systému
D 2.2 Referenční architektura a specifikace prvků (<i>Reference Architecture and components specification</i>)	Odepření přístupu	Technologická řešení a popis celkové architektury systému
D 2.3 Zpráva o právní a etické analýze na úrovni celé EU (<i>EU wide legal and ethical review report</i>)	Odepření přístupu	Etické a právní hodnocení nástrojů, technologických prvků a metod vyvinutých v rámci projektu
D 3.1 Mechanismus sběru dat – specifikace (<i>Data Collection Devices – specifications</i>)	Částečný přístup	Začerněné části dokumentu obsahují informace, které se dotýkají obchodních zájmů
D 7.3 Plán šíření a komunikace (<i>Dissemination and communication plan</i>)	Částečný přístup	Začerněné části dokumentu obsahují informace, které se dotýkají obchodních zájmů
D 7.6 Výroční zpráva o komunikaci, včetně komunikačního materiálu (<i>Yearly communication report including communication material</i>)	Označená jako veřejně přístupný dokument	Žádné
D 7.8 Plán šíření a komunikace 2 (<i>Dissemination and communication plan 2</i>)	Částečný přístup	Začerněné části dokumentu obsahují informace, které se dotýkají obchodních zájmů
D 8.1 Plán řízení kvality (<i>Quality Management Plan</i>)	Odepření přístupu	Důvěrné informace konsorcia týkající se řízení projektu, od plánování technických opatření po dodání výsledků
D 8.3 Pravidelná zpráva o dosaženém pokroku (<i>Periodic Progress Report</i>)	Odepření přístupu	Popis technického pokroku v jednotlivých částech projektu
D 8.4 Výroční zpráva (<i>Annual Report</i>)	Odepření přístupu	Popis technického pokroku v jednotlivých částech projektu
D 8.3 Pravidelná zpráva o dosaženém pokroku 2 (<i>Periodic Progress Report 2</i>)	Odepření přístupu	Popis technického pokroku v jednotlivých částech projektu
D 8.7 Výroční zpráva 2 (<i>Annual Report 2</i>)	Odepření přístupu	Popis technického pokroku v jednotlivých částech projektu

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. března 2019 podal žalobce projednávanou žalobu, v níž byla Komise výslovně označena za žalovanou.
- 10 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 18. června 2019 vznesla Komise námitku nepřípustnosti podle čl. 130 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Usnesením ze dne 12. listopadu 2019 rozhodl Tribunál, že je třeba mít za to, že účastníkem řízení, proti němuž byla projednávaná žaloba podána, není Komise, ale REA, a proto již není třeba rozhodovat o Komisi vznesené námitce nepřípustnosti.
- 11 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. června 2020 předložil žalobce nové důkazní návrhy a důkazy. REA k nim předložila ve stanovené lhůtě své vyjádření.
- 12 Tribunál v rámci organizačního procesního opatření přijatého dne 17. listopadu 2020 podle článku 89 svého jednacího řádu vyzval žalobce k předložení přílohy 1 původního rozhodnutí a k zodpovězení písemné otázky. Žalobce této žádosti nevyhověl ve stanovené lhůtě. I přes nedodržení uvedené lhůty předseda desátého senátu Tribunálu rozhodnutím ze dne 10. prosince 2021 přijatým na základě článku 62 jednacího řádu rozhodl, že zařazením opožděně předložených dokumentů do spisu by se usnadnilo dokazování v projednávané věci. Odpověď žalobce a požadovaný dokument tak byly vloženy do spisu.
- 13 Usnesením ze dne 26. listopadu 2020 přijatým na základě čl. 91 písm. c) jednacího řádu nařídil Tribunál REA předložit kopie grantové dohody a důvěrných verzí všech dokumentů souvisejících s potvrzující žádostí, k nimž byl zamítnut úplný nebo částečný přístup. REA této žádosti ve stanovené lhůtě vyhověla. V souladu s článkem 104 jednacího řádu nebyly tyto dokumenty žalobci poskytnuty.
- 14 Dne 17. února 2021 byla ústní část řízení ukončena.
- 15 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 23. března 2021 předložil žalobce určité dokumenty. Usnesením ze dne 21. dubna 2021 rozhodl Tribunál o znovuotevření ústní části řízení v souladu s čl. 113 odst. 2 písm. a) jednacího řádu a rozhodnutím z téhož dne se rozhodl vložit do spisu dokumenty předložené žalobcem dne 23. března 2021 a vyzvat REA, aby se k nim vyjádřila. Ta své vyjádření předložila ve stanovené lhůtě.
- 16 Rozhodnutím Tribunálu ze dne 16. června 2021 byla ústní část řízení znovu ukončena.
- 17 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí a
 - uložil REA náhradu nákladů řízení.
- 18 REA navrhuje, aby Tribunál:
 - zamítl žalobu a

- uložil žalobci náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s předložením nových důkazních návrhů a důkazů.

III. Právní otázky

- 19 Na podporu své žaloby uplatňuje žalobce dva žalobní důvody, z nichž první vychází z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky a čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 a druhý z porušení čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 téhož nařízení.
- 20 Vzhledem k tomu, že se druhý žalobní důvod týká samotného rozsahu žádosti o přístup, je třeba se jím zabývat na prvním místě.

A. Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001

- 21 Žalobce tvrdí, že REA porušila čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001 tím, že se původní i napadené rozhodnutí týkalo pouze požadovaných dokumentů vypracovaných v rámci projektu iBorderCtrl, a nikoliv i dokumentů týkajících se samotného povolování dotčeného projektu, přestože tyto byly v žádosti o přístup rovněž uvedeny.
- 22 Žalobce v tomto ohledu upřesňuje, že potvrzující žádost výslovně odkazovala na původní žádost, ve které uvedl dokumenty týkající se povolování dotčeného projektu, takže bylo zbytečné v potvrzující žádosti znovu vyjmenovávat všechny dokumenty, k nimž byl přístup požadován. Tvrdí, že jelikož žádost o přístup nebyla v žádném ohledu částečně vzata zpět, nemohla REA předpokládat, že se potvrzující žádost již netýká všech dokumentů uvedených v původní žádosti.
- 23 REA uvádí, že v souladu s článkem 8 nařízení č. 1049/2001 se napadené rozhodnutí týkalo všech dokumentů, k nimž žalobce ve své potvrzující žádosti požádal o přístup. Jelikož ta na dokumenty týkající se povolování dotčeného projektu, které nebyly uvedeny ani zmiňovány již v původním rozhodnutí, ani se jich netýkalo jeho odůvodnění, neodkazovala a uvedené dokumenty nebyly zmíněny, a to ani nepřímou, v rámci odůvodnění potvrzující žádosti, předpokládala REA, že tyto dokumenty předmětem potvrzující žádosti nejsou. Pokud by žalobce chtěl svou potvrzující žádost vztáhnout i na tyto dokumenty, musel by na ně v této žádosti výslovně odkázat. Žalobci však nic nebrání v tom, aby v budoucnu podal žádost o přístup k těmto dokumentům.
- 24 V rámci druhého žalobního důvodu žalobce v podstatě tvrdí, že REA žádost o přístup neposoudila v plném rozsahu, jelikož opomněla zaujmout stanovisko v rozsahu, v němž se vztahovala k dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl.
- 25 Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalobce v původní žádosti žádal mj. o přístup ke všem dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl. Je rovněž nesporné, že tyto dokumenty nebyly zmíněny v původním rozhodnutí. Nefigurují totiž mezi dokumenty vyjmenovanými v části A původního rozhodnutí jako spadající do rozsahu původní žádosti. Stejně tak v části B původního rozhodnutí, věnované posouzení žádosti o přístup, REA upřesnila, že má za to, že původní žádost se týká dokumentů vyjmenovaných v příloze 1 rozhodnutí. Dokumenty týkající se povolování projektu přitom v uvedené příloze zmíněny nebyly. Kromě toho se těchto dokumentů netýkalo ani odůvodnění původního rozhodnutí, což REA výslovně

připouští. Dané rozhodnutí totiž systematicky odkazovalo na požadované dokumenty, tak jak byly předtím vymezeny v témže rozhodnutí, mezi nimiž nebyly dokumenty týkající se povolování projektu.

- 26 V tomto ohledu je třeba připomenout, že účelem nařízení č. 1049/2001 je, jak uvádí bod 4 jeho odůvodnění a jeho článek 1, v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů, přičemž toto právo není na základě čl. 6 odst. 1 nařízení podmíněno odůvodněním žádosti.
- 27 Pokud je orgán, instituce nebo jiný unijní subjekt požádán o zpřístupnění dokumentu, je povinen posoudit v každém jednotlivém případě, zda se na tento dokument vztahují výjimky z práva přístupu veřejnosti k dokumentům orgánů vyjmenované v článku 4 nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, Švédsko a Turco v. Rada, C-39/05 P a C-52/05 P, EU:C:2008:374, bod 35).
- 28 Mimoto, jak vyplývá ze znění bodu 13 odůvodnění nařízení, bylo stanoveno použití dvoufázového správního řízení spojeného s možností obrácení se na soud nebo podání stížnosti Evropskému veřejnému ochránci práv, aby se tak zajistilo plné dodržování práva na přístup veřejnosti k dokumentům unijních orgánů.
- 29 Podle ustálené judikatury rovněž platí, že články 7 a 8 nařízení č. 1049/2001 tím, že stanoví dvoufázové řízení, mají za cíl umožnit rychlé a snadné vyřizování žádostí o přístup k dokumentům dotyčných orgánů, jakož i prioritně smírné urovnávání sporů, které mohou případně vzniknout (rozsudek ze dne 26. ledna 2010, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, C-362/08 P, EU:C:2010:40, bod 53).
- 30 Z bodů 25 až 29 výše vyplývá, že dotyčný orgán, instituce nebo jiný subjekt je povinen provést úplné posouzení všech dokumentů uvedených v žádosti o zpřístupnění. Takový požadavek se v zásadě uplatní nejen při vyřizování potvrzující žádosti ve smyslu článku 8 nařízení č. 1049/2001, ale také při vyřizování původní žádosti ve smyslu článku 7 nařízení (rozsudek ze dne 22. května 2012, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, T-300/10, EU:T:2012:247, bod 69).
- 31 Ze skutečností zdůrazněných v bodě 25 výše přitom vyplývá, že v projednávané věci REA opomenula o původní žádosti o přístup rozhodnout v rozsahu, v němž se týkala dokumentů souvisejících s povolováním projektu iBorderCtrl, čímž porušila svou povinnost provést úplné posouzení uvedené žádosti. Takové opomenutí zjevně ohrožuje cíle sledované nařízením č. 1049/2001, kterými jsou rychlé a snadné vyřizování žádostí o přístup a smírné urovnávání sporů, tak jak byly připomenuty v bodě 29 výše (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 22. května 2012, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, T-300/10, EU:T:2012:247, bod 73).
- 32 REA tvrdí, že bylo na žalobci, aby dokumenty týkající se povolování projektu ve své potvrzující žádosti výslovně uvedl, neboť jinak mohla předpokládat, že se na tyto dokumenty uvedená žádost nevztahuje.
- 33 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že v potvrzující žádosti o přístup žalobce výslovně uvedl, že tato navazuje na jeho původní žádost o přístup. Z žádné části potvrzující žádosti nevyplývá, že by žalobce vzal svou žádost o přístup k dokumentům týkajícím se povolování projektu zpět. Úmysl žalobce zopakovat svou žádost o přístup ke všem dokumentům uvedeným v původní žádosti vyplývá rovněž z jím zdůrazněné skutečnosti, že výslovně souhlasí s tím, že v návaznosti na původní rozhodnutí učiní další ústupky, a sice že souhlasí s tím, že osobní údaje obsažené

v dotčených dokumentech budou skryty. Za těchto okolností nemohla REA předpokládat, že žalobce v rámci upustil potvrzující žádosti od žádosti o přístup k dokumentům týkajícím se povolování projektu.

- 34 Dále v rozsahu, v němž REA takovým argumentem v podstatě tvrdí, že žalobce měl v rámci potvrzující žádosti výslovně napadnout, že v původním rozhodnutí nebylo rozhodnuto o jeho žádosti o přístup v rozsahu, v němž se týkala dokumentů souvisejících s povolováním projektu, tento argument nemůže obstát. Její opomenutí rozhodnout v původním rozhodnutí o části původní žádosti o přístup mělo totiž za následek, že druhá fáze řízení nebyla ohledně dokumentů dotčených tímto opomenutím zahájena. Opačný přístup, který REA hájí, by byl v rozporu s cíli stanovenými v člancích 7 a 8 nařízení č. 1049/2001, tak jak byly připomenuty v bodě 29 výše.
- 35 A konečně je zajisté pravda, jak tvrdí REA, že každý může podat novou žádost o přístup týkající se dokumentů, k nimž byl předtím přístup odepřen, a že taková žádost ukládá dotčenému orgánu povinnost zkoumat, zda předchozí odepření přístupu zůstává odůvodněné s ohledem na změnu právní nebo faktické situace, ke které mezitím došlo (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. ledna 2010, *Internationaler Hilfsfonds v. Komise*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, body 56 a 57).
- 36 Jak však vyplývá z judikatury, opomenutí rozhodnout o části žádosti o přístup nemůže být pokládáno za odepření přístupu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2014, *Komise v. EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, body 122 a 123). V důsledku toho taková možnost podat novou žádost o přístup nemůže sloužit k nápravě toho, že dotyčný orgán neprovedl úplné posouzení první žádosti o přístup, nebo být argumentem pro to, aby byl žadatel zbaven možnosti podat opravný prostředek podle čl. 8 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz stanovisko generální advokátky J. Kokott ve věci *Strack v. Komise*, C-127/13 P, EU:C:2014:455, bod 40).
- 37 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že druhému žalobnímu důvodu je třeba vyhovět a napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž REA nerozhodla o žádosti žalobce v rozsahu, v němž směřovala k získání přístupu k dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl.

B. K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky a čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001

- 38 První žalobní důvod se dělí na dvě části, z nichž první vychází z absence zásahu do ochrany obchodních zájmů ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 a druhá z existence převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění dotčených dokumentů ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení.
- 39 Úvodem je třeba posoudit přípustnost nových důkazů a důkazních návrhů předložených žalobcem v jeho dopise ze dne 20. června 2020, kterou REA zpochybňuje, a výtky, v níž žalobce tvrdí, že mu agentura REA měla poskytnout alespoň částečný přístup k požadovaným dokumentům.

1. K přípustnosti nových důkazů a důkazních návrhů

- 40 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. června 2020 předložil žalobce jako nové důkazy několik výtahů z internetových stránek a předložil nové důkazní návrhy sestávající z odkazů na tyto internetové stránky. V rámci vyjádření k nim ze dne 9. července 2020 tvrdí REA, že tyto

důkazy a důkazní návrhy jsou nepřijatelné, neboť byly předloženy opožděně, aniž žalobce jejich předložení řádně odůvodnil. REA dále zpochybňuje popis skutkových okolností prezentovaný žalobcem na základě těchto důkazů.

- 41 Podle čl. 85 odst. 3 jednacího řádu mohou hlavní účastníci řízení výjimečně předložit nebo navrhnout další důkazy před ukončením ústní části řízení nebo před rozhodnutím Tribunálu, že rozhodne bez konání ústní části řízení, za podmínky, že je toto prodloužení odůvodněné. Z judikatury však vyplývá, že protidůkazy a rozšíření původních důkazních návrhů v důsledku protidůkazu protistrany v její duplice nejsou prekluzivním pravidlem stanoveným uvedeným ustanovením dotčeny. Dané ustanovení se totiž týká nových důkazů a musí být vykládáno ve světle čl. 92 odst. 7 uvedeného řádu, který výslovně stanoví, že mohou být předkládány protidůkazy a že původní důkazní návrhy lze rozšířit (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. dubna 2004, *M v. Soudní dvůr*, T-172/01, EU:T:2004:108, bod 44; v tomto smyslu a obdobně viz rovněž rozsudek ze dne 12. prosince 2018, *Servier a další v. Komise*, T-691/14, napadený kasačním opravným prostředkem, EU:T:2018:922, bod 1460 a citovaná judikatura). Kromě toho již bylo rozhodnuto, že opožděné předložení důkazů nebo důkazních návrhů jedním z účastníků řízení může být odůvodněno, zejména pokud pozdní předložení protistrany odůvodňuje, aby byl spis doplněn tak, aby bylo zajištěno dodržení zásady kontradiktornosti (rozsudek ze dne 14. dubna 2005, *Gaki-Kakouri v. Soudní dvůr*, C-243/04 P, nezveřejněný, EU:C:2005:238, bod 32).
- 42 V projednávané věci nelze důkazy a důkazní návrhy předložené žalobcem v dopise ze dne 20. června 2020 prohlásit za nepřijatelné z důvodu, že by byly uplatněny po předložení dupliky v rozporu s čl. 85 odst. 3 jednacího řádu. Jak totiž žalobce v tomto dopise uvádí, tyto důkazy a důkazní návrhy mají za cíl reagovat na argument REA v bodě 17 její dupliky, podle kterého se pilotních zkoušek projektu mohli účastnit pouze příslušníci pohraniční stráže a pracovníci podílející se na projektu.
- 43 Tento závěr nemůže být vyvrácen argumentem, který agentura REA vyvozuje ze skutečnosti, že žalobce již v replice tvrdil, že se mohl pilotních testů účastnit každý, a tak mohl již v této fázi předložit nebo navrhnout důkazy na podporu tohoto tvrzení.
- 44 Stanovisko, které agentura REA vyjádřila v bodě 17 dupliky, totiž nevyplývá z původního rozhodnutí, napadeného rozhodnutí nebo žalobní odpovědi, takže žalobce, který se s ním seznámil až z dupliky, nebyl povinen podpořit svůj argument uplatněný v replice důkazy o opaku.
- 45 Prekluzivní pravidlo stanovené v čl. 85 odst. 3 jednacího řádu se tudíž na důkazy a důkazní návrhy předložené žalobcem v dopise ze dne 20. června 2020 nepoužije, takže tyto jsou přijatelné.

2. K přípustnosti výtky vycházející z odepření částečného přístupu

- 46 REA tvrdí, že předmět prvního žalobního důvodu, jak je formulován v žalobě, se omezuje na porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. Výtka vycházející z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 tím, že REA neposkytla alespoň částečný přístup k požadovaným dokumentům, která byla poprvé uplatněna až ve fázi repliky, je tak nepřijatelná.
- 47 Žalobce tvrdí, že výtka, podle které měla REA předat alespoň část požadovaných dokumentů, není nová. Zprvce není nutné, aby byl čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 „uveden samostatně“, jelikož sama REA dotčené dokumenty zpřístupnila s částečně skrytým obsahem. Kromě toho aspekt alespoň částečného zpřístupnění požadovaných dokumentů byl uplatňován již ve fázi žaloby.

- 48 V tomto ohledu je třeba uvést, že pro přípustnost výtky sice není nezbytné výslovně uvést ustanovení, jehož porušení je tvrzeno, avšak z argumentace, tak jak byla předložena již ve fázi žaloby, musí jasně vyplývat, že žalobce měl v úmyslu takové porušení uplatnit.
- 49 V projednávané věci, jak tvrdí žalobce, je třeba hned několik pasáží žaloby chápat tak, že se vážou k výtce vycházející sice implicitně, avšak nezbytně z porušení čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001.
- 50 V bodě 26 žaloby totiž žalobce tvrdil, že různé části dokumentů, o jejichž zpřístupnění požádal, mohou být zpřístupněny, aniž by byly porušeny obchodní zájmy konsorcia. Mimoto žalobce tím, že v bodě 28 žaloby tvrdil, opíraje se o judikaturu, že REA opomenula podrobně prozkoumat požadované dokumenty za účelem ověření, do jaké míry obsahují nové zásadní informace, které ještě nebyly známy, se implicitně, ale jasně dovolával povinnosti REA zkoumat, zda může být k uvedeným dokumentům poskytnut částečný přístup, jelikož obsahují veřejně přístupné informace, které tvoří soubor takových informací hodný ochrany na základě čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 51 Za těchto podmínek je třeba mít za to, že podrobnější argumenty uvedené v replice představují rozšíření výtky vycházející z odepření alespoň částečného přístupu k požadovaným dokumentům, která byla uplatněna ve fázi žaloby. Argument REA, podle kterého je tato výtka nepřípustná, tedy musí být odmítnut.

3. K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z absence zásahu do ochrany obchodních zájmů

- 52 V rámci své argumentace týkající se první části prvního žalobního důvodu se účastníci řízení neshodují zejména v otázce použití nařízení č. 1290/2013, ustanovení grantové dohody a článku 339 SFEU na projednávaný případ, což je aspekt, který je třeba zkoumat nejdříve.

a) K použití nařízení č. 1290/2013, ustanovení grantové dohody a článku 339 SFEU na projednávaný případ

- 53 Žalobce tvrdí, že právním základem přezkumu legality napadeného rozhodnutí musí být nařízení č. 1049/2001, a nikoli nařízení č. 1290/2013, ustanovení grantové dohody nebo článek 339 SFEU, které REA v napadeném rozhodnutí rovněž uvedla na podporu odepření přístupu. V každém případě nemůže mít nařízení č. 1290/2013 podle žalobce přednost před nařízením č. 1049/2001 a od použití posledně uvedeného nařízení se nelze odchýlit na základě takové smlouvy, jako je grantová dohoda.
- 54 REA tvrdí, že žalobce tvrdí, že nařízení č. 1290/2013 ani článek 339 SFEU nejsou relevantní pro posouzení jeho žádosti o přístup k dotčeným dokumentům, nesprávně. I když podle REA nebyla novější ustanovení nařízení č. 1290/2013 výslovně označena jako specifitější ve vztahu k nařízením č. 1049/2001, musí být obě nařízení dodržována a uvedena do souladu díky jejich koherentnímu používání, jelikož nařízení č. 1290/2013, konkrétně jeho článek 3, poskytuje v tomto ohledu doplňující a zesílenou ochranu přístupu k dokumentům, na které se toto ustanovení vztahuje. Grantová dohoda kromě toho obsahuje ustanovení o důvěrnosti a přístupu k dokumentům vytvořeným v rámci projektu iBorderCtrl ve smyslu článku 3 nařízení č. 1290/2013. Podle článku 36.1 grantové dohody tak požadované dokumenty, které byly označeny jako „důvěrné“, nemohly být šířeny.

- 55 K posouzení této otázky je třeba připomenout, že podle čl. 2 odst. 3 nařízení č. 1049/2001 se ustanovení o přístupu veřejnosti k dokumentům REA vztahují na všechny dokumenty, které má tato agentura v držení, to znamená na všechny dokumenty, které vytvořila nebo obdržela a má je v držení, a to ve všech oblastech své činnosti. Mimoto cílem uvedeného nařízení je sice poskytnout veřejnosti právo na přístup k dokumentům orgánů, které je co nejširší, toto právo však podléhá určitým omezením založeným na důvodech veřejného či soukromého zájmu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. července 2011, Švédsko v. MyTravel a Komise, C-506/08 P, EU:C:2011:496, bod 88, a ze dne 5. února 2018, Pari Pharma v. EMA, T-235/15, EU:T:2018:65, bod 39 a citovaná judikatura).
- 56 Režim výjimek podle článku 4 nařízení č. 1049/2001 je založen na poměrování protichůdných zájmů v konkrétní situaci, tj. na jedné straně zájmů, v jejichž prospěch by zpřístupnění dotčených dokumentů sloužilo, a na druhé straně zájmů, jež by toto zpřístupnění ohrozilo. Rozhodnutí o žádosti o přístup k dokumentům závisí na tom, kterému zájmu je třeba dát v daném případě přednost (viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 63 a citovaná judikatura).
- 57 Zatímco dotyčný orgán, instituce nebo jiný unijní subjekt musí vysvětlit, jak by přístup k dokumentu, jehož zpřístupnění bylo požadováno, mohl konkrétně a skutečně ohrozit zájem chráněný výjimkou stanovenou v článku 4 nařízení č. 1049/2001, Soudní dvůr uznal, že daný orgán, instituce nebo jiný subjekt v tomto ohledu mohou své rozhodnutí opřít o obecné domněnky použitelné na některé kategorie dokumentů, protože na žádosti o zpřístupnění týkající se dokumentů téže povahy je možno použít podobné obecné úvahy (viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, body 64 a 65, jakož i citovaná judikatura).
- 58 V napadeném rozhodnutí se REA za účelem odůvodnění částečného odepření přístupu k požadovaným dokumentům dovolávala ochrany obchodních zájmů členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, přičemž ale měla za to, že toto ustanovení musí být vykládáno v souladu s ustanoveními o důvěrnosti obsaženými v článku 3 nařízení č. 1290/2013 a článku 36 grantové dohody týkající se projektu iBorderCtrl. REA, která se přitom opírala o judikaturu unijních soudů, měla za to, že nařízení č. 1049/2001 a č. 1290/2013 musí být tedy používána způsobem, který zajistí použití každého z uvedených nařízení slučitelné s použitím druhého z nich, a umožňuje tak jejich soudržné uplatňování.
- 59 Článek 3 nařízení č. 1290/2013, nadepsaný „Důvěrnost“, stanoví, že se musí zachovávat důvěrnost všech údajů, poznatků a informací, které byly v rámci akce poskytnuty jako důvěrné, s výhradou podmínek stanovených v prováděcích dohodách, rozhodnutích nebo smlouvách a s ohledem na unijní právo týkající se ochrany utajovaných informací a přístupu k nim. Důvěrnost dokumentů předložených REA v rámci projektu iBorderCtrl podléhá zejména podmínkám stanoveným v grantové dohodě, jejíž článek 36.1 uvádí, že během uskutečňování projektu a čtyři roky po uplynutí 36 měsíců od jeho zahájení musí strany zachovávat důvěrnost všech údajů, dokumentů nebo jiných materiálů označených v době jejich zpřístupnění za důvěrné. Tato lhůta v době podání původní žádosti žalobce ještě neuplynula.
- 60 Je třeba uvést, že v rámci projednávané žaloby REA tvrdí, že jelikož specifickým cílem článku 3 nařízení č. 1290/2013 je omezit přístup třetích osob k dokumentům, na které se vztahuje toto ustanovení, dokumenty označené za „důvěrné“ podle článku 36.1 grantové dohody nemohou být předány třetí osobě. Podle REA totiž platí, že uplatní-li se ochrana podle nařízení č. 1290/2013 a grantové dohody, musí být takto zavedená „doplňková“ nebo „posílená“ ochrana zaručena,

neboť jinak by mohlo dojít k ohrožení úspěchu financovaných projektů, které spočívá v ochotě výzkumných pracovníků účastnit se projektů, přičemž tato ochota může být ohrožena, pokud by předložené dokumenty, které často obsahují inovativní řešení a obchodně citlivé informace, mohly být na základě nařízení č. 1049/2001 zpřístupněny. Duch a ustanovení nařízení č. 1290/2013 a grantové dohody upravující takovou „doplňkovou“ ochranu by ztratily smysl, pokud by veřejnost měla k dokumentům týkajícím se dotčeného projektu, které jsou označeny za důvěrné, přístup. REA tedy uvádí, že „předpokládala“, že dokumenty konsorcia označené za důvěrné podle článku 36.1 grantové dohody obsahují citlivé informace, jejichž zpřístupnění by zasahovalo do ochrany obchodních zájmů členů konsorcia.

- 61 Takovou argumentací REA implicitně, ale jasně hájí zavedení obecné domněnky, podle které jí předané dokumenty účastníkem projektu v režimu důvěrnosti ve smyslu článku 3 nařízení č. 1290/2013 a článku 36.1 grantové dohody nesmí být zpřístupněny třetí osobě, aniž by bylo nutné konkrétně zkoumat, zda se na uvedené dokumenty vztahuje některá z výjimek ze zásady transparentnosti stanovených nařízením č. 1049/2001.
- 62 REA kromě toho s odkazem na judikaturu týkající se obecných domněnek nezpřístupňování vyzývá Tribunál, aby přezkoumal uplatnění takové obecné domněnky založené na nařízení č. 1290/2013 v projednávané věci.
- 63 V tomto ohledu je třeba připomenout, že uplatnění obecné domněnky důvěrnosti je pro orgán, instituci nebo jiný unijní subjekt, jemuž byla předložena žádost o přístup k dokumentům, fakultativní (viz rozsudek ze dne 22. ledna 2020, MSD Animal Health Innovation a Intervet international v. EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, bod 59 a citovaná judikatura).
- 64 I za předpokladu, že by se taková obecná domněnka v projednávané věci použila, je třeba konstatovat, že REA v napadeném rozhodnutí neodpověděla na žádost o přístup k dotčeným dokumentům dovoláváním se obecné domněnky důvěrnosti, ale konkrétně a individuálně zkoumala, zda se na ně měla uplatnit výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, zejména s ohledem na ochranu přiznanou uvedeným dokumentům článkem 3 nařízení č. 1290/2013 a článkem 36.1 grantové dohody. REA kromě toho ve svých písemnostech i na jednání v odpovědi na otázku Tribunálu výslovně připustila, že provedla konkrétní a individuální posouzení možnosti poskytnout přístup k požadovaným dokumentům.
- 65 V důsledku toho jsou všechny argumenty, kterými REA implicitně, avšak nevyhnutelně uplatňuje existenci obecné domněnky nezpřístupňování požadovaných dokumentů založené na jejich důvěrné povaze plynoucí z článku 3 nařízení č. 1290/2013 a článku 36.1 grantové dohody, irelevantní.
- 66 Takový závěr však na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, nemá za následek, že by se v projednávané věci použilo pouze nařízení č. 1049/2001. Z judikatury totiž plyne, že pokud nařízení neobsahují ustanovení, která by výslovně upravovala přednost jednoho před druhým, je třeba zajistit použití každého z těchto nařízení, které bude slučitelné s použitím toho druhého, a umožní tak jejich konzistentní uplatňování (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 84 a citovaná judikatura).
- 67 V projednávané věci článek 3 nařízení č. 1290/2013 a článek 36.1 grantové dohody stanovují a provádějí pravidlo důvěrnosti informací a dokumentů týkajících se dotčeného projektu, které byly označeny jako „důvěrné“, v daném případě v příloze I uvedené dohody. Uvedené nařízení a grantová dohoda sice zavádějí určité výjimky, zejména pokud jde o poskytování informací

orgánům, institucím a jiným unijním subjektům a členským státům v souladu s článkem 4 nařízení a čl. 36.1 dohody nebo pokud se týkají povinnosti šíření výsledků v souladu s čl. 43 odst. 2 nařízení, jakož i články 29.1 a 29.2 grantové dohody, zachovávají nicméně po období určené v grantové dohodě zásadu důvěrnosti informací ve vztahu k obecné veřejnosti.

- 68 Kromě toho, jak vyplývá z článku 38.2.1 grantové dohody, právo REA používat materiály, dokumenty a informace příjemců zahrnuje zpřístupňování na základě individuálních žádostí podle nařízení č. 1049/2001. Podle uvedeného ustanovení však toto právo nemá vliv mj. na povinnosti v oblasti důvěrnosti stanovené v článku 36 grantové dohody, které se i nadále uplatní.
- 69 Z toho plyne, že REA v napadeném rozhodnutí při konkrétním a individuálním zkoumání požadovaných dokumentů z hlediska výjimky uvedené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 právem zohlednila ochranu důvěrnosti stanovenou ve vztahu k požadovaným dokumentům článkem 3 nařízení č. 1290/2013 a článkem 36.1 grantové dohody.
- 70 Na rozdíl od tvrzení žalobce čl. 36.1 písm. e) grantové dohody, podle kterého se povinnost důvěrnosti uložená článkem 3 nařízení č. 1290/2013 v podstatě nadále neuplatní, pokud je zpřístupnění informací vyžadováno unijními nebo vnitrostátními právními předpisy, nelze vykládat v tom smyslu, že zásada přístupu k dokumentům vyplývající z nařízení č. 1049/2001 má nutně přednost před ochranou důvěrnosti dokumentů zavedenou nařízením č. 1290/2013. Pokud by totiž byla teze žalobce akceptována, vedlo by to k tomu, že obecná povinnost uvedená v článku 3 posledně uvedeného nařízení spočívající v zajištění důvěrného nakládání s dokumenty označenými jako takové, která má být v souladu s čl. 18 odst. 3 téhož nařízení uvedenou dohodou respektována při vymezení práv a povinností stran, by byla v zásadě zbavena účinku. Článek 36.1 písm. e) grantové dohody však odráží nutnost – připomenutou v bodě 66 výše – zajistit použití nařízení č. 1290/2013 i č. 1049/2001, které bude slučitelné s použitím druhého z nich a umožní jejich soudržné uplatňování.
- 71 Skutečnost, že dokumenty předložené REA účastníky projektu, jakými jsou v projednávané věci členové konsorcia, byly stranami dohody kvalifikovány jako důvěrné, tak představuje pro REA při posuzování žádosti třetí osoby o přístup k těmto dokumentům indicií toho, že jejich obsah je z hlediska zájmů těchto účastníků citlivý. Kvalifikování dokumentů předaných REA v rámci projektu za důvěrné však nemůže stačit k odůvodnění uplatnění výjimky uvedené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 a nezbavuje REA v rámci konkrétního a individuálního posouzení žádosti o přístup k těmto dokumentům označeným za „důvěrné“ její povinnosti zkoumat, zda se na ně tato výjimka vztahuje částečně, nebo v plném rozsahu (v tomto smyslu a obdobně viz rozsudek ze dne 4. května 2012, In 't Veld v. Komise, T-529/09, EU:T:2012:215, bod 21 a citovaná judikatura).
- 72 Mimoto cílem pečlivého posouzení jakékoli žádosti třetí osoby o přístup k dokumentům podle nařízení č. 1049/2001, a zejména uplatnění výjimek uvedených v článku 4 nařízení, orgánem, institucí nebo jiným unijním subjektem, je zajistit vyvážení mezi právem veřejnosti na zpřístupnění těchto dokumentů a ochranou legitimních zájmů dotčených osob, takže obavy REA, že uplatnění nařízení č. 1049/2001 na dokumenty, které jsou jí předávány jako důvěrné, by odrazovalo vědecké pracovníky od účasti na projektech financovaných na základě nařízení č. 1290/2013, jelikož by se mohli obávat vyzrazení důvěrných informací třetím osobám, nejsou opodstatněné.

73 A konečně na rozdíl od tvrzení žalobce REA rovněž právem zkoumala, zda informace obsažené v požadovaných dokumentech obsahují mj. informace, na které se může vztahovat profesní tajemství ve smyslu článku 339 SFEU, aby případně odepřela jejich zpřístupnění podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.

74 První žalobní důvod je třeba posuzovat právě ve světle těchto upřesnění.

b) K použití výjimky směřující k ochraně obchodních zájmů třetích osob v projednávané věci a možnosti poskytnout alespoň částečný přístup

75 Žalobce tvrdí, že na rozdíl od toho, co uvedla REA v napadeném rozhodnutí, požadované dokumenty mohly být zcela nebo částečně zpřístupněny, aniž by to zasáhlo do obchodních zájmů členů konsorcia.

76 REA tvrdí, že v napadeném rozhodnutí ověřila jednotlivě všechny dotčené dokumenty a vysvětlila, že obsahují interní informace členů konsorcia týkající se duševního vlastnictví, probíhajících výzkumů, *know-how*, metod, technik a strategií konsorcia, jejichž zpřístupnění by poškodilo jeho obchodní zájmy, neboť by poskytovalo výhodu potenciálním konkurentům členů konsorcia. Jednala tak v souladu s nařízením č. 1049/2001, použitelnou judikaturou a hlavou III nařízení č. 1290/2013 a správně zohlednila ochranu důvěrnosti informací, které jí byly předány v rámci projektu BorderCtrl, vyplývající z článku 3 posledně uvedeného nařízení. Žalobce neprokázal, že by její hodnocení bylo nesprávné.

77 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 15 odst. 3 SFEU má každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se statutárním sídlem v členském státě právo na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných unijních subjektů, aniž jsou dotčeny zásady a podmínky stanovené řádným legislativním postupem. Právo na přístup k dokumentům bylo zakotveno v článku 42 Listiny základních práv Evropské unie.

78 Nařízení č. 1049/2001, jak uvádí jeho čtvrtý bod odůvodnění a článek 1, zakotvuje právo veřejnosti na přístup k dokumentům orgánů v co nejširším rozsahu (viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2013, LPN a Finsko v. Komise, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 40 a citovaná judikatura).

79 Zásada co nejširšího přístupu veřejnosti k dokumentům nicméně podléhá některým omezením z důvodu veřejného či soukromého zájmu. Nařízení č. 1049/2001, zejména pak bod 11 jeho odůvodnění a jeho článek 4, totiž upravuje režim výjimek, který orgánům a jiným subjektům ukládá nepřístupňovat dokumenty v případě, že by tímto zpřístupněním došlo k porušení některého z těchto zájmů (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, LPN a Finsko v. Komise, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 40 a citovaná judikatura, a ze dne 13. ledna 2017, Deza v. ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, bod 51).

80 Vzhledem k tomu, že výjimky upravené v článku 4 nařízení č. 1049/2001 jsou odchylkou od zásady co nejširšího přístupu veřejnosti k dokumentům, musí být vykládány a uplatňovány restriktivně (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. července 2011, Švédsko v. MyTravel a Komise, C-506/08 P, EU:C:2011:496, bod 75).

81 Jak vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 56 výše, režim výjimek stanovený v článku 4 nařízení č. 1049/2001 je založen na poměrování protichůdných zájmů v konkrétní situaci, tj. na jedné straně zájmů, v jejichž prospěch by zpřístupnění dotčených dokumentů sloužilo, a na druhé straně

zájmů, jež by toto zpřístupnění ohrozilo. Rozhodnutí o žádosti o přístup k dokumentům závisí na tom, kterému zájmu je třeba dát v daném případě přednost (viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 63 a citovaná judikatura).

- 82 K odůvodnění odepření přístupu k dokumentu v zásadě nepostačuje, aby tento dokument souvisel s činností nebo zájmem, které jsou uvedeny v článku 4 nařízení č. 1049/2001, jelikož dotyčný orgán musí rovněž vysvětlit, jak by přístup k tomuto dokumentu mohl konkrétně a skutečně narušit zájem chráněný výjimkou stanovenou v tomto článku (viz rozsudek ze dne 27. února 2014, Komise v. EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, bod 64 a citovaná judikatura).
- 83 Pokud jde o pojem „obchodní zájmy“, z judikatury vyplývá, že kdyby se na všechny informace týkající se určité společnosti a jejich obchodních vztahů muselo nahlížet tak, že se na ně vztahuje ochrana, která musí být zaručena obchodním zájmům podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, bylo by znemožněno uplatnění obecné zásady spočívající v poskytování co nejširšího přístupu veřejnosti k dokumentům v držení orgánů (viz rozsudek ze dne 13. ledna 2017, Deza v. ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, bod 55 a citovaná judikatura).
- 84 Pro účely uplatnění výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001 je tedy nezbytné prokázat, že sporné dokumenty obsahují části, jejichž zpřístupnění by mohlo porušit ochranu obchodních zájmů právnické osoby. Tak tomu je mimo jiné tehdy, obsahují-li vyžádané dokumenty citlivé obchodní informace týkající se zejména obchodních strategií dotyčných podniků, jejich obchodních vztahů a metod práce nebo obsahují-li údaje specifické pro daný podnik, které odhalují jeho odborné znalosti (viz rozsudek ze dne 9. září 2014, MasterCard a další v. Komise, T-516/11, nezveřejněný, EU:T:2014:759, body 82 až 84 a citovaná judikatura; viz rovněž rozsudek ze dne 13. ledna 2017, Deza v. ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, bod 56).
- 85 Podle judikatury musí být přezkum částečného přístupu k dokumentu orgánů, institucí nebo jiných unijních subjektů uskutečněn s ohledem na zásadu proporcionality (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 6. prosince 2001, Rada v. Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, body 27 a 28).
- 86 Ze samotného znění čl. 4 odst. 6 nařízení č. 1049/2001 vyplývá, že orgán, instituce nebo jiný unijní subjekt je povinen zkoumat, zda je třeba přiznat částečný přístup k dokumentům uvedeným v žádosti o přístup tak, že se případné odepření omezí pouze na údaje, na které se vztahují výjimky uvedené v daném článku. Orgán musí takový částečný přístup přiznat, pokud cíle sledovaného tímto orgánem, když odpírá přístup k dokumentu, může být dosaženo v případě, že se omezí na skrytí částí textu, které by mohly poškodit chráněný veřejný zájem (rozsudek ze dne 25. dubna 2007, WWF European Policy Programme v. Rada, T-264/04, EU:T:2007:114, bod 50; v tomto smyslu viz rovněž rozsudek ze dne 6. prosince 2001, Rada v. Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, bod 29).
- 87 Je tedy na orgánu, instituci a jiném unijním subjektu, aby zkoumal, zaprvé zda se na dokument, který je předmětem žádosti o přístup, vztahují výjimky stanovené v článku 4 nařízení č. 1049/2001, zadruhé zda by zpřístupnění tohoto dokumentu konkrétně a skutečně ohrozilo chráněný zájem a zatřetí, v případě že ano, zda se potřeba ochrany týká celého dokumentu (rozsudky ze dne 30. ledna 2008, Terezakis v. Komise, T-380/04, nezveřejněný, EU:T:2008:19, bod 88, a ze dne 22. května 2012, Internationaler Hilfsfonds v. Komise, T 300/10, EU:T:2012:247, bod 93).

- 88 V napadeném rozhodnutí se REA za účelem odůvodnění odepření přístupu k dotčeným dokumentům argumentovala ochranou obchodních zájmů členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001, přičemž se ale domnívala, jak bylo připomenuto v bodech 58 a 73 výše, že posledně uvedené ustanovení musí být vykládáno v souladu s ustanoveními o důvěrnosti obsaženými v článku 3 nařízení č. 1290/2013 a článku 36 grantové dohody týkající se projektu iBorderCtrl a s ohledem na ochranu poskytovanou článkem 339 SFEU informacím, které jsou pro svou povahu chráněny profesním tajemstvím.
- 89 Napadené rozhodnutí v tomto ohledu upřesňuje, že dotčené informace jsou interními znalostmi (*inside knowledge*) konsorcia a odrážejí zvláštní duševní vlastnictví, probíhající výzkum, *know-how*, metody, techniky a strategie konsorcia. Zveřejnění těchto informací by ovlivnilo konkurenční postavení konsorcia na trhu a následně by značně poškodilo jeho obchodní zájmy, včetně duševního vlastnictví, poskytnutím výhody potenciální konkurenci dotčeného projektu, která by z něj neprávem těžila následující výhody. Zaprvé by konkurenti mohli předvídat strategie a slabiny členů konsorcia, zejména při účasti na zadávacích řízeních. Zadruhé by mohli kopírovat nebo využívat duševní vlastnictví, *know-how*, metody, techniky a strategie konsorcia pro vylepšení svých vlastních konkurenčních výrobků nebo služeb nebo získání nekalé výhody při přihlašování patentů a žádání o schválení nebo povolení pro své výrobky nebo služby. Zatřetí by zpřístupnění ohrozilo možnosti členů konsorcia získat financování ze strany investorů ve velmi konkurenčním prostředí, v němž pouze důvěrnost umožňuje zachovat obchodní hodnotu dotčených informací. Začtvrté s ohledem na citlivou povahu těchto informací by jejich zpřístupnění mohlo poškodit pověst členů konsorcia a osob s nimi spojených.
- 90 REA z toho dovodila, že existuje riziko, že by zpřístupnění požadovaných dokumentů poškodilo obchodní zájmy konsorcia, včetně jeho duševního vlastnictví.
- 91 Na základě tohoto uvážení poskytla REA v napadeném rozhodnutí částečný přístup k dokumentům D 3.1, D 7.3 a D 7.8 a zcela odepřela přístup k ostatním požadovaným dokumentům vypracovaným během projektu iBorderCtrl, jak vyplývá z bodu 8 výše.
- 92 Je proto třeba ověřit, zda – jak tvrdí žalobce – měla REA nesprávně za to, že jednotlivě a konkrétně posuzované požadované dokumenty obsahují informace, které mohly odůvodnit uplatnění výjimky stanovené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, takže existovalo skutečné, a nikoli hypotetické riziko, že jejich zpřístupnění opravdu ohrozí obchodní zájmy členů konsorcia, a, případně, zda by mohl být přiznán úplný nebo částečný přístup. Tento přezkum musí být proveden ve světle závěrů uvedených v bodech 64, 69 a 73 výše.
- 93 Na podporu svých tvrzení žalobce uplatňuje průřezové argumenty, jakož i argumenty konkrétnější týkající se individuálního hodnocení každého z těchto dokumentů nebo dokumentů téže povahy.

1) K průřezovým argumentům

- 94 Pokud jde nejprve o průřezové argumenty, žalobce zaprvé tvrdí, že se REA dopouští pochybení tím, že poukazuje na obchodní zájmy „konsorcia“, které neexistuje jakožto právnická osoba a jehož mnozí členové jsou kromě toho také vědeckými institucemi nebo univerzitou, které *a priori* nemají obchodní zájmy.
- 95 V tomto ohledu je třeba uvést, že i za předpokladu, že se, jak tvrdí žalobce, musí posouzení toho, zda se uplatní výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, zaměřit na obchodní zájmy nikoli konsorcia, nýbrž na individuální nebo společné zájmy jeho členů, nic to

nemění na tom, že v napadeném rozhodnutí REA i přes několik odkazů na obchodní zájmy konsorcia zkoumala, zda by zpřístupnění dotčených dokumentů ohrozilo obchodní zájmy jeho členů. V každém případě je třeba uvést, že žalobce ze svého argumentu nevyvozuje žádné důsledky pro legalitu napadeného rozhodnutí. Žalobce dále nesprávně tvrdí, že vědecké instituce nebo univerzita nemohou vykonávat činnosti, s nimiž jsou spojeny obchodní zájmy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. října 2010, Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA, T-439/08, nezveřejněný, EU:T:2010:442, body 124 až 128).

- 96 Zadruhé je třeba uvést, že okamžik, kdy byl dokument vypracován, jehož se žalobce dovolává, když tvrdí, že dokumenty vypracované na počátku projektu nemohou obsahovat obchodní tajemství ani čas nezbytný k jejich vypracování, na který poukazuje REA, nejsou relevantní pro prokázání, zda dokument, k němuž je požadován přístup, obsahuje informace týkající se obchodních zájmů podniku. Tyto argumenty účastníků řízení jsou tedy irelevantní.
- 97 Zatřetí žalobce tvrdí, že výsledky výzkumů financovaných z veřejných prostředků musí být ku prospěchu veřejnosti, včetně konkurentů tržně orientovaných členů konsorcia, zejména z důvodu, že účinná hospodářská soutěž týkající se nejlepších technologií představuje pro veřejnost výhodu v případě, že by se Unie měla rozhodnout používat takovou technologii a vyhlásit ohledně ní zadávací řízení.
- 98 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že otázka, zda jsou obchodní zájmy členů konsorcia, zejména ty spojené s výsledky projektu, hodné ochrany, především s ohledem na zájem, který by mohli konkurenti a veřejnost mít na obecném přístupu k projektům financovaným z unijního rozpočtu, spadá do posouzení existence převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění požadovaných dokumentů navzdory případné existenci legitimních obchodních zájmů, a bude tedy případně zkoumána v rámci druhé části prvního žalobního důvodu.
- 99 Kromě toho podle žalobce tvrzení REA, že systém, který má být vyvinut, má „obchodní hodnotu“ pouze v případě, že způsob jeho fungování zůstane tajný, je nepřesné, a to jak po stránce bezpečnostních důvodů, jelikož informační technologie může být použita s dostatečným zabezpečením pouze tehdy, jsou-li způsob jejího fungování a kód přístupné veřejnosti, a může tak být veřejně kontrolována a testována na své slabé stránky, tak po stránce důvodů obchodních, jelikož způsob fungování technologie musí být možné kontrolovat a potvrdit nezávislými aktéry (například vědeckými) předtím, než veřejný orgán vydá finance na její získání.
- 100 Vzhledem k tomu, že tyto argumenty žalobce musí být chápány v tom smyslu, že jimi žalobce v podstatě tvrdí, že členové konsorcia nemají ochrany hodné obchodní zájmy spojené s takovým projektem, jako je iBorderCtrl, je třeba, obdobně jak činí REA, uvést, že podle článku 41 nařízení č. 1290/2013, který je součástí hlavy III nařízení, která obsahuje pravidla upravující využívání a šíření výsledků, jsou „výsledky“ projektu vlastnictvím jeho účastníka, který k nim dospěl, nebo společným vlastnictvím všech účastníků. Mimoto článek 42 nařízení stanoví, že mohou-li výsledky nalézt obchodní nebo průmyslové využití, účastník, který je vlastní, prověří možnost jejich ochrany, a pokud je to vzhledem k okolnostem možné, přiměřené a opodstatněné, zajistí jejich vhodnou ochranu s náležitým ohledem na své oprávněné zájmy a oprávněné zájmy, zejména pak obchodní, ostatních účastníků.

- 101 Z toho plyne, že výsledky projektů, které jsou ve vlastnictví účastníků projektu, mohou mít pro tyto účastníky obchodní a finanční hodnotu, a jejich průmyslové a obchodní využití může být tudíž chráněno. Účastníci takového projektu, jakými jsou v projednávané věci členové konsorcia, tak mohou mít legitimní obchodní zájmy spojené s výsledky uvedeného projektu, na které se může vztahovat výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001.
- 102 V této souvislosti žalobce rovněž nesprávně tvrdí, že ochrana přiznaná článkem 41 nařízení č. 1290/2013 je omezena na vlastnictví vyrobených „hmotných“ statků. Z článku 2 odst. 1 bodu 19 nařízení č. 1290/2013 totiž plyne, že pod „výsledky“ je třeba rozumět jakékoli hmotné či nehmotné výstupy akce, jako jsou údaje, znalosti nebo informace, obsažené v akci bez ohledu na jejich formu či povahu a bez ohledu na to, zda mohou být chráněny, jakož i veškerá práva s nimi spojená, zejména pak práva duševního vlastnictví.
- 103 Skutečnost, že žalobce v tomto kontextu odkázal *per analogiam* na výhradní právo, jež vylučuje uvedení jiných léčivých přípravků po dobu deseti let na trh, jak je uvedeno v rozsudku ze dne 5. února 2018, PTC Therapeutics International v. EMA (T-718/15, EU:T:2018:66, bod 91), nemůže tento závěr zpochybnit. Z bodů 100 a 102 výše totiž vyplývá, že akce může vést k výsledkům, které mohou být chráněny, i k výsledkům, které chráněny být nemohou nebo jejichž ochrana není s ohledem na okolnosti jejího zajištění přiměřená nebo odůvodněná. A dále, pokud jde o výsledky projektu, které mohou být chráněny zejména takovými právy duševního nebo průmyslového vlastnictví, jako jsou patenty, i když tato práva na rozdíl od toho, co v podstatě tvrdí REA, mohou chránit výsledky proti neodůvodněnému průmyslovému a obchodnímu využití, a zejména proti uvádění obdobných výrobků na trh, nečiní tato skutečnost sama o sobě neopodstatněným rozhodnutí o odepření přístupu k požadovaným dokumentům založené na výjimce směřující k ochraně legitimních obchodních zájmů, které zahrnují zejména práva duševního vlastnictví.
- 104 Tento argument žalobce musí být proto odmítnut.

2) K individuálnímu hodnocení dotčených dokumentů

- 105 Jak bylo připomenuto v bodě 91 výše, REA napadeným rozhodnutím poskytla částečný přístup k dokumentům D 3.1, D 7.3 a D 7.8 a odepřela veškerý přístup k ostatním požadovaným dokumentům.
- 106 Úvodem je třeba nejprve upřesnit rozsah výtek žalobce, jejichž cílem je zpochybnit odepření přístupu k požadovaným dokumentům. Zaprvé, pokud jde o dokument D 7.6, je třeba podotknout, obdobně jak to učinila REA, že tato v rozsahu, v němž se původní žádost týkala přístupu k tomuto dokumentu, odpověděla, že tento dokument je veřejnosti přístupný, což žalobce v rámci projednávané žaloby nezpochybňuje. Z toho je třeba vyvodit, že se projednávaný spor netýká dokumentu D 7.6. Zadruhé vzhledem k tomu, že žalobce v rámci své potvrzující žádosti souhlasil s tím, aby osobní údaje osob zapojených do projektu byly skryty a mimoto v rámci projednávané žaloby nepředložil žádný argument zpochybňující tuto skutečnost, je třeba dospět k závěru, že odepření přístupu k požadovaným dokumentům není zpochybňováno v rozsahu, v němž se týká těchto údajů.
- 107 A dále je třeba uvést, že v příloze I grantové dohody jsou všechny požadované dokumenty, s výjimkou dokumentů D 3.1 a D 8.7, označeny za důvěrné poznámkou „důvěrné, vyhrazené členům konsorcia (včetně útvarů Komise nebo REA)“ [„*chardential, only for members of the Sdružení (including the Commission Services and/or REA Services)*“].

108 Pokud jde o dokumenty D 3.1 a D 8.7, je třeba uvést, že status dokumentu se může v průběhu projektu měnit, což s ohledem na skutečnost, že o „důvěrném“ nebo „veřejném“ statusu dokumentu je rozhodnuto v okamžiku podpisu dohody, tak jak tomu v projednávané věci bylo v příloze I grantové dohody, vyžaduje úpravu této dohody podle jejího článku 55. Dokument D 3.1 tak byl v grantové dohodě zahrnut mezi dokumenty, u nichž měla být před zpřístupněním „citlivá“ povaha posouzena podle interního mechanismu konsorcia. V okamžiku podání původní žádosti o přístup probíhala změna jeho statusu na „důvěrný“. Dále dokument D 8.7 byl označen za důvěrný v okamžiku jeho prezentace, což vyplývá z označení uvedeného na jeho první straně.

109 REA byla při posuzování žádosti žalobce o přístup oprávněna okolnosti připomenuté v bodech 107 a 108 výše zohlednit (viz bod 69 výše).

i) K dokumentům D 1.1 (První zpráva etického poradce), D 1.2 (Etika vytváření profilů, riziko stigmatizace jednotlivců a plán zmírňování důsledků) a D 2.3 (Zpráva o právní a etické analýze na úrovni celé EU)

110 Žalobce tvrdí, že legitimní ochrana obchodních zájmů nemůže být natolik široká, aby zahrnovala informace nespojené s podnikem, které nepředstavují „obchodní tajemství“, jako je v projednávané věci mj. etické posouzení a analýza právního rámce, které se netýkají konkrétní technologie, ale obecných otázek etického a právního posouzení, jež jsou nezávislé na konkrétní koncepci systému a konkrétního projektu konsorcia. Podle žalobce REA nesprávně tvrdí, že veškeré informace užitečné pro konkurenty partnerů konsorcia představují obchodní tajemství a musí být chráněny. Poznamenává, že konkurenti podniků, které jsou členy konsorcia, se účastnili testu systému, který toto konsorcium vyvinulo.

111 Zpřístupnění dokumentů D 1.1, D 1.2 a D 2.3, které podle žalobce neobsahují vědecké *know-how* a informace o výrobních a analytických metodách, tak nemůže ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia. V každém případě, i kdyby tyto dokumenty obsahovaly skutečnosti týkající se vědeckého *know-how* členů, zpřístupnění výňatků z těchto dokumentů by mělo být možné.

112 REA tvrdí, že etická a právní hodnocení obsažená v dokumentech D 1.1, D 1.2 a D 2.3 jsou specificky přizpůsobena projektu iBorderCtrl v rozsahu, v němž obsahují a analyzují to, jak jsou jednotlivé obavy konkrétně zohledněny v jeho metodologii. Uvádějí rovněž ochranná opatření ve vztahu k rizikům a zvláštním požadavkům projektu. Mimoto kompilace informací obsažených v dokumentu D 2.3 patří mezi „intelektuální práci“ nepřístupnou osobám, které nejsou součástí konsorcia, a obsahuje tedy specifické *know-how* jeho členů. Etická hodnocení obsažená v dokumentech D 1.1 a D 1.2 obsahují citlivé informace, jejichž zveřejnění by mohlo poškodit pověst členů konsorcia, partnerů a jednotlivců spojených s projektem. Zveřejnění těchto informací by tak ohrozilo obchodní zájmy členů konsorcia a představovalo by neoprávněnou výhodu pro jejich konkurenty.

113 Po seznámení se s dokumenty D 1.1, D 1.2 a D 2.3 konstatuje Tribunál, že obsahují, jak plyne z napadeného rozhodnutí, zejména etická a právní hodnocení nástrojů, technologických prvků a metod vyvinutých v rámci projektu iBorderCtrl.

114 Pokud jde totiž o dokument D 1.1, tento obsahuje, jak uvádí REA, zejména popis způsobu, jakým musí být ve fázi výzkumu i v případné fázi provozování při vývoji jednotlivých technologických prvků a metod v rámci projektu iBorderCtrl konkrétně zohledněny etické a právní aspekty uvedené v dokumentech D 1.2 a D 2.3, aby bylo zajištěno dodržování zmiňovaných etických zásad

a základních práv. Dokument v rámci doporučení, která uvádí, obsahuje odkazy na složky *know-how*, metodologie, techniky a strategie vypracované členy konsorcia pro potřeby projektu nebo informace umožňující jejich identifikaci.

- 115 Pokud jde o dokument D 1.2, který uvádí, že má spojitost s právní zprávou tvořící dokument D 2.3 a částečně se s ní překrývá, tento představuje, jak uvádí REA, metodiku, jak projekt iBorderCtrl konkrétně přistupuje k vytváření profilů a riziku stigmatizace jednotlivců i skupin, analýzu problému nepravdivých informací (*false positives, false negatives*) nástrojů výpočetní techniky a první popis rizik projektu a relevantních ochranných opatření. Tento přezkum, který je specificky zaměřený na projekt, používá informace týkající se technologických prvků a metod vyvinutých v rámci projektu, a odkazuje tak na složky *know-how*, metodologií, technik a strategií vypracovaných členy konsorcia pro potřeby projektu nebo informace umožňující jejich identifikaci.
- 116 Dokument D 2.3, vypracovaný zúčastněnou univerzitou, podrobně vysvětluje, jak jsou požadavky unijního a vnitrostátního práva naplňovány v jednotlivých podoblastech technologií vyvinutých projektem. Tato analýza, která podrobně zkoumá infrastrukturu projektu, se tedy částečně týká konkrétně technologií, funkcí a nástrojů použitých tímto projektem a umožňuje identifikovat strategii sledovanou s ohledem na vymezený právní rámec.
- 117 Informace uvedené v bodech 114 až 116 výše tedy spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. REA se nedopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že jejich zpřístupnění by mohlo konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia, včetně jejich duševního vlastnictví, jelikož by konkurentům umožnilo neprávem těžit z jejich *know-how*, které má obchodní hodnotu.
- 118 Ze znění dokumentů D 1.1, D 1.2 a D 2.3 však vyplývá, že obsahují rovněž jiné informace než hodnocení týkající se konkrétních právních a etických důsledků projektu nebo konkrétně zamýšlených řešení při vývoji technologií nebo jejich funkcí.
- 119 Tyto dokumenty totiž dále obsahují popis unijní politiky v oblasti kontrol hranic a stavu unijního práva týkajícího se této politiky, jakož i úvahy týkající se možnosti posílit tyto kontroly používáním inovativních technologických prostředků. Obsahují rovněž podrobné shrnutí relevantního rámce mezinárodního, unijního a vnitrostátního práva, zejména rámce týkajícího se ochrany osobních údajů, právních zásad a základních práv. Tyto informace, které jsou založeny zejména na veřejně přístupných zdrojích označených odkazy na internetové stránky, neodkazují na nástroje nebo technologie konkrétně používané v rámci projektu, ale – jak tvrdí žalobce – pojednávají o obecných otázkách týkajících se etického a právního posouzení systému využívajícího inovativní technologické prostředky, jako je „automatické rozpoznávání klamavého jednání“ nebo automatizované „posuzování rizika“, které může být třeba řešit nezávisle na konkrétní koncepci systému a projektu vypracovaném členy konsorcia.
- 120 Kromě toho REA sice tvrdí, že ověřila, zda dotčené dokumenty obsahují veřejně přístupné informace, avšak v napadeném rozhodnutí netvrdila, že informace uvedené v bodě 119 výše mají ve srovnání s veřejně dostupnými informacemi, o které se opírají ve smyslu judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 13. ledna 2017, *Deza v. ECHA* (T-189/14, EU:T:2017:4, bod 60 a citovaná judikatura), přidanou hodnotu.

- 121 V rámci tohoto řízení pouze tvrdí, že kompilace informací obsažených v dokumentu D 2.3 je výsledkem „intelektuální práce“ nepřístupné osobám, které nejsou součástí konsorcia, a obsahuje specifické *know-how* jeho členů. V tomto ohledu je třeba uvést, že je sice pravda, že systemizace veřejně přístupných informací by mohla mít určitou obchodní hodnotu, musí však být prokázáno, že tato systemizace byla spojena s posuzováními, která přinesla nové vědecké závěry nebo úvahy spojené s inovativní strategií, jež může podniku zajistit obchodní výhodu oproti jeho konkurentům, a tyto závěry, a úvahy by tedy byly zjevně důvěrné povahy (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. ledna 2017, *Deza v. ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, bod 67). REA přitom neprokázala, že by tato intelektuální kompilační práce poskytovala přidanou hodnotu ve srovnání s veřejně přístupnými informacemi ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 120 výše a že by pouhé kompilování těchto informací vyžadovalo specifické *know-how* ze strany členů konsorcia, které by pro ně představovalo obchodní zájem hodný ochrany podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001 (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 13. ledna 2017, *Deza v. ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, bod 65).
- 122 Je tedy třeba dospět k závěru, že se REA dopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že odepření přístupu k v bodě 119 výše uvedeným informacím obsaženým v dokumentech D 1.1, D 1.2 a D 2.3 je odůvodněno ochranou obchodních zájmů členů konsorcia.
- 123 Argument REA uvedený v napadeném rozhodnutí, podle kterého by konkurenti členů konsorcia mohli mít ze zpřístupnění těchto dokumentů prospěch, zejména předjímáním slabin a strategií týkajících se dotčeného projektu v rámci vývoje obdobných projektů nebo využitím jejich *know-how*, nemůže odůvodnit odepření přístupu k informacím uvedeným v bodě 119 výše. Tyto informace totiž nepatří mezi *know-how* nebo odborné znalosti členů konsorcia a v rozsahu, v němž se netýkají konkrétního použití právních a etických zásad na dotčený projekt, nepředstavují citlivé obchodní informace, takže jejich zpřístupnění nemůže zvýhodnit konkurenty členů konsorcia. Tyto informace tedy nespadají pod ochranu obchodních zájmů zajišťovanou čl. 4 odst. 2 první odrážkou nařízení č. 1049/2001.
- 124 Mimoto je nutno spolu s žalobcem konstatovat, že REA nevysvětluje, jak by zpřístupnění dokumentů D 1.1, D 1.2 a D 2.3 mohlo, zejména pokud jde o informace uvedené v bodě 119 výše, konkrétně a skutečně poškodit pověst členů konsorcia. V každém případě, pokud je třeba argument REA chápat v tom smyslu, že skutečnost, že dotčený projekt vyvolává obavy etické a právní povahy, může sama o sobě ohrozit pověst členů konsorcia, kteří na něm pracovali, nemůže tento argument obstát. Z předmětu a cíle projektu iBorderCtrl, které jsou veřejně známy, lze totiž, jak uvádí žalobce s odkazem na informace zveřejněné na internetových stránkách uvedeného projektu, vyvodit, že tento je založen na použití inovativních technologických prostředků založených zejména na shromažďování informací, takže není obchodním tajemstvím nebo obchodně citlivou informací, že takový systém, jako je iBorderCtrl, může stejně jako jakýkoliv jiný systém založený na takových inovativních prostředcích vzbuzovat určité obavy etické a právní povahy.
- 125 Z výše uvedeného vyplývá, že REA měla za to, že veškeré informace obsažené v dokumentech D 1.1, D 1.2 a D 2.3 spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia, a odepřela k nim veškerý přístup nesprávně. Tato výtka je tedy částečně opodstatněná.

ii) K dokumentu D 1.3 (Etický poradce)

- 126 Podle žalobce anonymizované zveřejnění požadovaného dokumentu D 1.3 týkajícího se jmenování externího etického poradce, z něhož by byly odstraněny osobní údaje, nemůže ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia.
- 127 REA tvrdí, že zveřejnění údajů obsažených v dokumentu D 1.3, které mohou být použity k identifikaci etického poradce a prolínají se téměř celým dokumentem např. v podobě podrobného popisu jeho odborných znalostí nebo jeho životopisu, může ohrozit jeho nezávislost, jakož i jeho obchodní zájmy.
- 128 V tomto ohledu je třeba uvést, že REA v napadeném rozhodnutí uvedla, že dokument D 1.3 obsahuje obdobně jako dokumenty D 1.1, D 1.2 a D 2.3 etická a právní hodnocení nástrojů, technologických složek a metod vyvinutých v rámci projektu. Ze znění uvedeného dokumentu přitom vyplývá, že tomu tak zjevně není. Jak totiž uvádí REA v rámci projednávané věci, dokument D 1.3 obsahuje podrobný životopis externího etického poradce, jakož i jeho dopis, jímž přijímá úkoly zadané konsorciem.
- 129 V napadeném rozhodnutí není uvedeno žádné jiné odůvodnění odepření přístupu k dokumentu D 1.3, a zejména v něm není uveden žádný důvod tvrzení, že zpřístupnění uvedeného dokumentu bez osobních údajů, s nímž žalobce souhlasil v potvrzující žádosti, není možné. Důvod uplatněný v tomto ohledu REA v průběhu tohoto řízení, podle něhož by zpřístupnění údajů umožňujících identifikovat etického poradce ohrozilo jeho nezávislost a obchodní zájmy, v napadeném rozhodnutí, které odkazuje pouze na obchodní zájmy členů konsorcia, nefiguruje. Jak přitom vyplývá z dokumentu D 1.3, dotýčný etický poradce není zaměstnán žádným z členů konsorcia a je osobou, která je na nich nezávislá. Jeho obchodní zájmy tedy nelze zaměňovat se zájmy členů konsorcia.
- 130 Mimoto je třeba uvést, že napadené rozhodnutí v reakci na potvrzující žádost, v níž žalobce souhlasil s tím, aby byly osobní údaje v požadovaných dokumentech skryty, neuvádí, že by se výjimka uvedená v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001 vztahovala na celý dokument D 1.3. Napadené rozhodnutí totiž odkazuje pouze na výjimku uvedenou v čl. 4 odst. 2 prvním pododstavci nařízení. Kromě toho v napadeném rozhodnutí rovněž není uvedena ani zmínka o nemožnosti poskytnout částečný přístup z důvodu, že dokument bez osobních údajů by pro žalobce neměl žádný užitek. Každopádně i za předpokladu, že by tomu tak bylo v případě všech informací obsažených v životopisu etického poradce, REA nevysvětluje mj. to, jak se taková okolnost přenáší na další informace obsažené v dokumentu D 1.3, zejména na popis úkolů svěřených etickému poradci členy konsorcia.
- 131 Z toho plyne, že důvody uvedené v napadeném rozhodnutí neumožňují založit odepření přístupu k dokumentu D 1.3 pouze na čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001. Tato výtku je tedy opodstatněná.

iii) K dokumentu D 2.1 (Zpráva o analýze požadavků)

- 132 Žalobce tvrdí, že postupy ostrahy hranic v členských státech, jakož i nároky na ně kladené popsané v dokumentu D 2.1 nejsou obchodním tajemstvím, ale veřejnou informací. REA nesprávně považovala za obchodní tajemství všechny informace, které by mohly být užitečné pro konkurenty partnerů konsorcia vykonávajících obchodní činnosti, třebaže netvrdí, že by tato

analýza odrážela vědecké *know-how* některé z osob nebo že obsahovala informace o výrobních a analytických metodách, jejichž zveřejnění by nutně vedlo k vážnému poškození zájmů člena konsorcia. V každém případě by to odůvodňovalo skrytí pouze příslušných pasáží.

- 133 REA tvrdí, že dokument D 2.1, vypracovaný v roce 2016, podrobně popisuje postupy ostrahy hranic v pilotních členských státech a shrnuje požadavky na uživatele v období před jejich vstupem na unijní území a fáze ověřování jejich minulosti a hraničních kontrol. Obsahuje metodu hodnocení šetření a závěry. Kompilace informací obsahuje specifické *know-how* členů konsorcia. Konkurenti by získali výhodu ze zpřístupnění takových informací také proto, že by se dozvěděli, jaký přístup používá jeden z členů konsorcia. Na rozdíl od toho, co tvrdí žalobce, ochrana přiznaná nařízením č. 1049/2001 jde nad rámec pouhého „obchodního tajemství“.
- 134 Po prostudování dotčeného dokumentu Tribunál konstatuje, že tento představuje, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, zejména technologická řešení (například technologie biometrické identifikace) a definici celkové architektury projektu iBorderCtrl, čímž načrtává obecný rámec pro různé moduly, včetně funkčnosti hardwaru a softwaru tvořících finální integrovaný systém.
- 135 Tyto informace patří mezi *know-how* členů konsorcia a týkají se metodologií, technik a strategií, které vyvinuly pro potřeby projektu. REA se tedy nedopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že jejich zpřístupnění by mohlo konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia tím, že by konkurentům umožnilo neprávem těžit z jejich *know-how* majícího obchodní hodnotu.
- 136 Ze znění uvedeného dokumentu nicméně vyplývá, že obsahuje rovněž jiné informace než ty, které se týkají metodologií, technik a strategií specifických pro projekt.
- 137 Jak totiž vyplývá ze samotného dokumentu, analýza, kterou obsahuje, probíhá ve třech krocích, z nichž první spočívá v popisu a analýze konceptů, na nichž spočívá správa hranic, a poskytuje přehled operativních problémů konečných uživatelů v jejich geografickém kontextu. V této souvislosti jsou podrobně popsány zejména postupy ostrahy hranic v členských státech dotčených výzkumnou fází projektu. Jak tvrdí žalobce, tyto postupy, jakož i požadavky na ně, nejsou obchodním tajemstvím členů konsorcia, ale spadají do veřejné sféry. Druhý krok spočívá v přehledu „filozofie“ různých technologií, přičemž jedna jeho část spočívá v prezentaci toho, co je, jak naznačuje nadpis dané části dokumentu, aktuálním stavem technologického vývoje v oblastech dotčených projektem.
- 138 I když tyto analýzy představují kroky předcházející posouzení konkrétních požadavků týkajících se projektu, zejména s ohledem na takto popsané koncepty a ve srovnání s již existujícími technologiemi, a nepopíratelně představují předstupeň pro provedení analýzy architektury tohoto systému a jeho metodologií a nástrojů uvedených v bodech 134 a 135 výše, velká část těchto analýz neobsahuje informace, které by představovaly *know-how* členů konsorcia či jejich interní nebo odborné znalosti. Pouhá skutečnost, že tyto skutečnosti případně umožňují určit, jaké již existují technologie, jejichž použití nebo rozvoj je zohledňován v rámci úvah o koncepci systému v rámci projektu, nemůže sama o sobě prokazovat, že tyto prvky tvoří *know-how* členů konsorcia. Kromě toho žalobce uvádí, že „přístup“ použitý v projektu může být již bez toho vyvozen z veřejně přístupných informací, což REA připouští, když potvrzuje, že informace veřejně přístupné v rámci komunikace konsorcia o fungování systému umožňují zjistit, jak má pilotní systém fungovat.

- 139 Skutečnost, že v bodě 137 výše uvedené informace obsažené v dokumentu D 2.1 nespádají do oblasti vědeckého *know-how* členů konsorcia nebo jejich interních znalostí, je potvrzena skutečností, že tyto části analýz jsou založeny na veřejně přístupných zdrojích uvedených v části dokumentu označené jako „Odkazy“, mj. na akademických publikacích a informacích publikovaných na internetu.
- 140 Je zajisté pravda, jak tvrdí REA, že vypracování metodologie anket nebo vyhodnocování takto získaných údajů a závěry, které z nich byly vyvozeny pro vývoj projektu, obsahují zvláštní *know-how* jednoho z členů konsorcia. Tak tomu však není v případě informací uvedených v bodě 137 výše, jelikož žádná konkrétní metodologie týkající se jejich kompilace nebyla zdůrazněna v napadeném rozhodnutí ani nevyplývá ze samotného dokumentu. V průběhu tohoto řízení REA tvrdila, že kompilace informací obsažených v dokumentu D 2.1 obsahuje specifické *know-how* členů konsorcia. Je sice pravda, že jak bylo připomenuto v bodě 121 výše, práce spočívající v systemizaci veřejně přístupných informací by mohla mít určitou obchodní hodnotu, REA však neprokázala, že by kompilace veřejně přístupných informací v projednávaném případě měla přidanou hodnotu ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 120 výše a že pouhé jejich zkompilování vyžadovalo specifické *know-how* členů konsorcia představující pro ně obchodní zájem hodný ochrany podle čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 141 A konečně je nutno konstatovat, že jak uvádí sama REA, v rámci částečného přístupu k dokumentu D 3.1 byla žalobci zpřístupněna informace obdobné povahy, a sice týkající se obecného popisu stávajících technik a technologií (například biometrických snímačů) v souvislosti s prostředky sběru dat.
- 142 Z výše uvedeného vyplývá, že REA měla za to, že všechny informace obsažené v dokumentu D 2.1 spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia, a odepřela tak přístup k celému dokumentu, nesprávně. Tato výtky je tedy částečně opodstatněná.

iv) K dokumentu D 2.2 (Referenční architektura a specifikace prvků)

- 143 Podle žalobce není napadené rozhodnutí opodstatněné, pokud jde o odepření zpřístupnění dokumentu D 2.2, jelikož z „technické povahy“ dokumentu nelze vyvodit, že by nutně obsahoval „citlivé informace“. REA tedy neuvedla žádnou skutečnost, z níž by vyplývalo, že zpřístupnění tohoto dokumentu by ohrozilo obchodní zájmy člena konsorcia.
- 144 REA uvádí, že dokument D 2.2 podrobně popisuje, jakým způsobem se technické požadavky promítají do sedmi technologií vyvinutých projektem. Navíc je v něm podrobně prezentována celková funkční architektura hardwaru a softwaru. A konečně jsou v něm uvedeny případy použití pro různé typy cestujících pro účely budoucích testování. Z důvodu své technické povahy tento dokument obsahuje citlivé informace, neboť konkurenti, kteří takové informace nemají, by jejich zpřístupněním získali výhodu. Žalobce sice správně konstatuje, že informace veřejně přístupné prostřednictvím komunikace konsorcia o fungování systému umožňují zjistit, jak má pilotní systém fungovat, tyto informace nicméně nezahrnují technické požadavky, včetně specifikací, jakož i architektury a souvisejících metodik, které jsou předmětem obchodního zájmu.
- 145 Po prostudování dotčeného dokumentu Tribunál konstatuje, že tento dokument obdobně jako dokument D 2.1 představuje, jak uvedla REA v napadeném rozhodnutí, technologická řešení a vymezení celkové architektury projektu, čímž načrtává obecný rámec pro různé moduly, včetně funkčnosti hardwaru a softwaru tvořících finální integrovaný systém.

146 Tyto informace patří mezi know-how členů konsorcia a týkají se metodologií, technik a strategií, které vyvinuly pro potřeby projektu. REA se tedy nedopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že jejich zpřístupnění by mohlo konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia tím, že by konkurentům umožnilo neprávem těžit z jejich *know-how* majícího obchodní hodnotu.

147 Z uvedeného dokumentu však vyplývá, že v rámci zkoumání, které obsahuje, byly zohledněny analýzy provedené v rámci zprávy tvořící dokument D 2.1 a určitá právní hodnocení, která jsou předmětem dokumentu D 2.3. V důsledku toho odepření částečného přístupu k informacím z dokumentů D 2.1 a D 2.3 uvedeným v bodech 137 a 119 výše, které byly převzaty nebo shrnuty pro potřeby dokumentu D 2.2, nebo k informacím téhož rozsahu či povahy, není odůvodněno ochranou obchodních zájmů členů konsorcia. Tato výtka je tedy částečně opodstatněná.

v) K dokumentu D 3.1 (Mechanismus sběru dat – specifikace)

148 Dokument D 3.1 byl zpřístupněn v rozsahu, v němž se týká obecného popisu technik a technologií (například biometrických snímačů) v souvislosti s prostředky sběru dat (viz též bod 141 výše). Žalobci byl předán ve verzi s částečně skrytým obsahem.

149 Podle žalobce není napadené rozhodnutí opodstatněné, pokud jde o odepření zpřístupnění celého dokumentu D 3.1, jelikož z „technické povahy“ dokumentu nelze vyvodit, že by nutně obsahoval „citlivé informace“. REA tedy neuvedla žádnou skutečnost, z níž by vyplývalo, že zpřístupnění tohoto dokumentu by ohrozilo obchodní zájmy člena konsorcia.

150 REA tvrdí, že části dokumentu D 3.1 podrobně popisující techniky a technologie použité v projektu nebyly zpřístupněny, neboť se z důvodu své technické povahy týkají citlivých informací, z nichž by konkurentům, kteří takové informace nemají, plynula v případě zpřístupnění výhoda.

151 Po prostudování nezpřístupněných částí dokumentu D 3.1 Tribunál konstatuje, že ty obsahují podrobný popis jednotlivých technik a technologií, jak tvrdí REA. Nicméně, jak tvrdí žalobce, více či méně technická povaha dotčených informací, na kterou REA poukazuje na podporu opodstatněnosti odepření přístupu k nim, není sama o sobě rozhodující pro posouzení, zda spadají pod obchodní zájmy ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.

152 A dále z informací obsažených ve skrytých částech dokumentu D 3.1 nevyplývá, že by všechny techniky a technologie, které jsou v nich popsány, byly na rozdíl od tvrzení REA skutečně v projektu používány. Obsahují totiž popisy technik a technologií dostupných na trhu a v architektuře systému iBorderCtrl potenciálně užitečných. Mimo to skryté části obsahují rovněž doporučení ohledně výběru dostupných technologií a technik, které by byly pro tuto architekturu optimální s ohledem na dotčené technické požadavky. Zatímco posledně uvedená hodnocení odrážejí *know-how* členů konsorcia, zejména pokud – jak je uvedeno v dokumentu – jsou jejich zkušenosti spojeny se získanými veřejnými informacemi nebo kritéria hodnocení jsou speciálně navržena členy konsorcia, takže jejich zpřístupnění může konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy těchto členů, není tomu tak v případě objektivních popisů na trhu dostupných technik a technologií.

153 Tyto popisy jsou ostatně přinejmenším zčásti založeny na veřejně přístupných zdrojích, zejména na vědeckých publikacích nebo na informacích zveřejněných na internetu. REA netvrdí, že kompilace těchto veřejně přístupných informací představuje přidanou hodnotu ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 120 a 121 výše.

154 Z toho je třeba vyvodit, že REA měla za to, že všechny informace obsažené ve skrytých částech dokumentu D 2.1 spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia, a odepřela tak k nim přístup, nesprávně. Tato výtka, kterou žalobce zpochybňuje odepření přístupu ke skrytým částem dokumentu D 3.1, je tedy částečně opodstatněná.

vi) K dokumentům D 7.3 (Plán šíření a komunikace 2) a D 7.8 (Plán šíření a komunikace 2)

155 V napadeném rozhodnutí byl poskytnut částečný přístup k dokumentům D 7.3 a D 7.8, které tedy byly žalobci předány s částečně skrytým obsahem.

156 Úvodem je třeba uvést, že dopisem ze dne 23. března 2021 informoval žalobce Tribunál, že vlastními prostředky „odstranil“ skrytí částí dokumentu D 7.3, který k dopisu přiložil. Na základě takto získaného znění formuloval určitá vyjádření na podporu prvního žalobního důvodu a zopakoval svůj argument, podle kterého v každém případě existuje převažující veřejný zájem na úplném zpřístupnění tohoto dokumentu.

157 Dopisem ze dne 20. května 2021 předložila REA své vyjádření k argumentům žalobce, v rámci něhož mimo jiné uvedla, že žalobce na svých internetových stránkách zveřejnil plné znění dokumentu D 7.3, tak jak vyplynulo z odstranění skrytí provedeného samotným žalobcem.

158 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že skutečnost, že žalobce vlastními prostředky získal přístup ke skrytým částem dokumentu D 7.3, a seznámil se tak s informacemi, k nimž mu REA v napadeném rozhodnutí odepřela přístup, a že uvedený dokument zpřístupnil na svých internetových stránkách, neumožňuje mít za to, že nemá nebo již nemá právní zájem na zrušení napadeného rozhodnutí v tomto ohledu. Těmito kroky žalobce nedodržel postupy stanovené unijním právem v oblasti přístupu k dokumentům a nečekal ani na výsledek tohoto sporu, aby zjistil, zda může získat přístup k úplnému znění dotčeného dokumentu legálně. Tato okolnost, jakkoliv ji lze kritizovat, však sama o sobě nezpochybňuje zájem žalobce na zrušení napadeného rozhodnutí v tomto ohledu vzhledem k tomu, že autorem zveřejnění sporných informací není REA, která by tím uznala zájem veřejnosti na zpřístupnění takových informací. Žalobce má tedy právo na to, aby Tribunál rozhodl o legalitě tohoto rozhodnutí, které nepříznivě zasahuje do jeho právního postavení, jelikož ho REA výslovně nezrušila a poskytla mu pouze částečný přístup k požadovanému dokumentu na základě výjimky uvedené v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001. Jednání žalobce v souvislosti s dotčeným dokumentem je irelevantní pro posouzení jeho zájmu na zrušení takového rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. září 2018, ClientEarth v. Komise, C-57/16 P, EU:C:2018:660, bod 45 a citovaná judikatura; ze dne 21. ledna 2021, Leino-Sandberg v. Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, body 33 a 45 až 48, a ze dne 22. března 2011, Access Info Europe v. Rada, T-233/09, EU:T:2011:105, body 33 až 36 a citovaná judikatura).

159 Z výše uvedeného vyplývá, že i když se žalobce mohl seznámit s informacemi, k nimž mu byl ze strany REA odepřen přístup, má zájem na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž mu tato agentura odepřela přístup ke skrytým částem dokumentu D 7.3.

- 160 Je však třeba rovněž zdůraznit, že skutečnost, že žalobce mohl vlastními prostředky „odstranit“ skrytí použité v dokumentu D 7.3, nemá žádný vliv na legalitu napadeného rozhodnutí a na soudní přezkum Tribunálu v tomto ohledu.
- 161 Ke zpochybnění zamítnutí přístupu ke skrytým částem dokumentů D 7.3 a D 7.8 žalobce tvrdí, že legitimní ochrana obchodních zájmů nemůže být natolik široká, aby zahrnovala informace nesouvisející s podnikem, které nepředstavují „obchodní tajemství“, tak jako například komunikační strategie. Pouhé diskuse za účelem propagace, mj. s veřejnými orgány a volenými zástupci, které jsou obsaženy ve skrytých částech dokumentů D 7.3 a D 7.8, tak podle žalobce nepředstavují obchodní tajemství.
- 162 Podle REA byl dokument D 7.3, jehož cílem bylo určit, jak má být projekt šířen na veřejnosti a jak má být s veřejností ohledně něj komunikováno, z velké části zpřístupněn. Pouze některé části dokumentu, ve kterých členové konsorcia poskytli podrobné informace o zvláštních vztazích, které udržovali s vybranými obchodními nebo akademickými partnery, byly začerněny, jelikož představují citlivé informace, které by konkurenti mohli využít ve svůj prospěch (například kontaktováním těchto partnerů).
- 163 Vzhledem k tomu, že dokument D 7.8, k němuž byl rovněž poskytnut částečný přístup, je verzí dokumentu D 7.3 přepracovanou o rok později, jsou důvody pro nešíření dotčených informací tytéž jako ty, které se vztahují k dokumentu D 7.3.
- 164 Tribunál poté, co se seznámil se skrytými částmi dokumentů D 7.3 a D 7.8, konstatuje, že na jedné straně obsahují strategii komunikace s obchodními partnery za účelem případné budoucí spolupráce. Takové informace spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia v rozsahu, v němž se týkají jejich obchodní strategie a umožňují mimoto dovodit, jaké nástroje nebo technologie jsou konkrétně zvažovány v rámci projektu. REA se tedy nedopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že jejich zpřístupnění by mohlo konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia.
- 165 Na druhé straně se skryté informace týkají šíření a propagace samotného projektu a jeho výsledků u jiných zúčastněných stran než potenciálních obchodních partnerů. V tomto ohledu je třeba uvést, že REA nevysvětluje, v čem jsou tyto skryté informace z dokumentů D 7.3 a D 7.8 „citlivější“ než informace téže povahy zpřístupněné žalobci. REA rovněž nevysvětluje, jak by tato „citlivá“ povaha dotčených informací za předpokladu, že by se prokázala, mohla odůvodnit, že tyto informace spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia, když připouští, že se vztahy, kterých se týkají dotčené propagační a informační činnosti, netýkají jednání souvisejících s prodejem nebo udělováním licencí. Tribunál kromě toho poté, co se seznámil se skrytými částmi, konstatuje, že propagační a informační činnosti, jichž se týkají zpřístupněné části a většina skrytých částí, sledují tentýž cíl, a sice šíření informací o projektu a technologických řešení, které má být pojata co nejširším způsobem. Pouhá REA uváděná skutečnost, že konkurenti mohou zohledněním takto zveřejněných informací propagovat své systémy u těchž dotčených stran, nestačí k závěru, že tyto informace spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia.
- 166 Tribunál kromě toho konstatuje, že některé informace obsažené ve skrytých částech dokumentů D 7.3 a D 7.8 navazují na etická a právní hodnocení uvedená v dokumentech D 1.2 a D 2.3. Pokud uvedené skryté části reprodukují nebo shrnují informace uvedené v bodě 119 výše, nemůže se tak na ně vztahovat výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001.

167 Z toho je třeba vyvodit, že REA měla za to, že všechny informace obsažené ve skrytých částech dokumentu D 7.3 a D 7.8 spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia, a odepřela tak k nim přístup, nesprávně. Tato výtka, kterou žalobce zpochybňuje odepření přístupu ke skrytým částem dokumentu D 7.3 a D 7.8, je tedy částečně opodstatněná.

vii) K dokumentu D 8.1 (Plán řízení kvality)

168 Žalobce tvrdí, že REA neuvádí, že by dokument D 8.1 obsahoval obchodní tajemství partnera konsorcia, odrážel vědecké *know-how* některé z osob nebo obsahoval informace o výrobních a analytických metodách, jejichž zveřejnění by nutně vedlo k vážnému poškození zájmů člena konsorcia. Tento dokument tak měl být zpřístupněn alespoň formou výňatků.

169 REA tvrdí, že dokument D 8.1 obsahuje informace o vnitřní organizaci konsorcia a způsobu jeho fungování po dobu trvání projektu, a sice zejména o organizaci projektu a odpovědnosti, postupech kontroly kvality, rozhodovacím procesu a komunikaci mezi partnery. Upřesňuje rovněž nástroje informačních technologií použité pro řízení projektu. A konečně dokument obsahuje v příloze vzory dokumentů používaných konsorciem pro výsledky prací, průběžné zprávy, programy jednání a zápisy. Zpřístupnění těchto informací by narušilo ochranu obchodních zájmů dotčených osob a poskytlo by výhodu konkurentům, kteří hodlají v budoucnu uskutečnit obdobný projekt, neboť by těžili z prací členů konsorcia.

170 Tribunál poté, co se seznámil s dokumentem D 8.1, konstatuje, že tento obsahuje, jak bylo zdůrazněno v napadeném rozhodnutí, informace týkající se struktury řízení projektu, jakož i plánování technických činností při závěrečném dodání výsledků a definuje postupy kontroly kvality projektu, úlohy a odpovědnost za vývoj každého technologického prvku.

171 Za účelem předložení plánu řízení kvality dotčený dokument podrobně popisuje zejména strukturu řízení kvality projektu a dělbu odpovědnosti mezi jednotlivé osoby a orgány konsorcia, metodiky, kritéria a postupy vypracované k posouzení kvality výsledků projektu ve vztahu k jeho jednotlivým složkám, jako jsou klíčové ukazatele efektivity, jakož i řízení rizik. Všechny tyto informace patří mezi *know-how* členů konsorcia a hovoří o jejich odborných znalostech týkajících se řízení kvality projektu. Kromě toho popis různých vědeckých a technologických výstupů zahrnuje odkazy na techniky a funkce konkrétně zahrnuté do rámce uvedeného projektu, a odráží tak obecnou architekturu systému, tak jak ji koncipovali členové konsorcia. Tyto informace tedy patří mezi jejich vědecké *know-how*.

172 Z toho plyne, že všechny informace uvedené v dokumentu D 8.1 spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. REA se tak nedopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že jejich zpřístupnění by mohlo konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy členů konsorcia tím, že by konkurentům umožnilo neprávem těžit z jejich *know-how* majícího obchodní hodnotu.

173 Tuto výtku je tudíž třeba zamítnout.

viii) K dokumentům D 8.3 (Pravidelná zpráva o dosaženém pokroku), D 8.4 (Výroční zpráva), D 8.5 (Pravidelná zpráva o dosaženém pokroku 2) a D 8.7 (Výroční zpráva 2)

- 174 Žalobce tvrdí, že REA neuvádí, že by „popisné“ dokumenty D 8.3, D 8.4, D 8.5 a D 8.7 obsahovaly obchodní tajemství partnera konsorcia, odrážely vědecké *know-how* některé z osob nebo obsahovaly informace o výrobních a analytických metodách, jejichž zveřejnění by nutně vedlo k vážnému poškození zájmů člena konsorcia. Uvedené dokumenty tak měly být zpřístupněny alespoň formou výňatků.
- 175 REA tvrdí, že dokumenty D 8.3, D 8.4, D 8.5 a D 8.7 obsahují informace týkající se pokroku projektu ve vztahu k jeho jednotlivým částem, přičemž technické výsledky jsou popsány prostřednictvím ukazatelů výkonnosti specifických pro projekt. Jsou v nich navíc představena rizika projektu a ochranná opatření a shrnuty následující technické fáze. A konečně tyto dokumenty obsahují velmi podrobný přehled využití prostředků každým z partnerů a v rámci každé části projektu, v němž jsou uvedeny i dokončené úkoly. Stručně řečeno, tyto dokumenty mají obsah technického a finančního rázu a konkurenti by přístupem k nim získali výhodu, neboť by se mohli poučit z přijatých opatření a vyhnout se krokům, které se ukázaly být nepřínosnými nebo nadbytečnými, což by jim umožňovalo lépe odhadovat investiční náklady, snížit je a urychlit testy nebo vývoj srovnatelné technologie.
- 176 Tribunál poté, co se s dokumenty D 8.3, D 8.4, D 8.5 a D 8.7 seznámil, konstatuje, že popisují, jak vyplývá i z napadeného rozhodnutí, technický pokrok jednotlivých částí projektu po 6, 12, 18 a 24 měsících prostřednictvím různých vědeckých a technologických výstupů uvedeného projektu.
- 177 Za účelem představení tohoto pokroku dotčené dokumenty podrobně popisují strategii vyvinutou členy konsorcia pro realizaci dotčeného projektu, včetně podrobného popisu úkolů splněných během dotčeného období a rozdělení těchto úkolů mezi členy, jakož i metodik vyvinutých pro sledování tohoto postupu, což spadá do jejich *know-how*. Kromě toho popis jednotlivých vědeckých a technologických výstupů zahrnuje odkazy na techniky a funkce konkrétně zahrnuté do rámce uvedeného projektu, a odrážejí tak obecnou architekturu systému, tak jak ji koncipovali členové konsorcia. Tyto informace tedy patří mezi jejich vědecké *know-how*.
- 178 Všechny informace uvedené v dokumentech D 8.3, D 8.4, D 8.5 a D 8.7 tedy spadají mezi obchodní zájmy členů konsorcia ve smyslu čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001. REA se tak nedopustila pochybení, když měla v napadeném rozhodnutí za to, že jejich zpřístupnění by mohlo konkrétně a skutečně ohrozit obchodní zájmy těchto členů tím, že by konkurentům umožnilo neprávem těžit z jejich *know-how* majícího obchodní hodnotu.

179 Tuto výtku je tudíž třeba zamítnout.

3) Závěry k první části prvního žalobního důvodu

- 180 S ohledem na výše uvedené je třeba vyhovět první části prvního žalobního důvodu, pokud jde o odepření úplného přístupu k dokumentu D 1.3, odepření částečného přístupu k dokumentům D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 a D 2.3, jakož i širšího přístupu k dokumentům D 3.1, D 7.3 a D 7.8, a zamítnout ji, pokud jde o odepření přístupu k dokumentům D 8.1, D 8.3, D 8.4, D 8.5 a D 8.7. Je však třeba připomenout, že Tribunálu nepřísluší nahrazovat REA a uvádět konkrétní části, ke kterým měl být poskytnut částečný přístup, přičemž uvedená agentura je při plnění povinností

vyplývající z tohoto rozsudku povinna přihlédnout k důvodům, které jsou v rozsudku v této souvislosti uvedeny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. září 2014, MasterCard a další v. Komise, T-516/11, nezveřejněný, EU:T:2014:759, bod 95 a citovaná judikatura).

C. Ke druhé části prvního žalobního důvodu, týkající se existence převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění dotčených dokumentů

- 181 Žalobce uplatňuje existenci několika veřejných zájmů na zpřístupnění požadovaných dokumentů v plném rozsahu. Zaprvé je třeba zaručit obecný přístup společnosti k výsledkům výzkumů financovaných z veřejných prostředků. Zadruhé podle něj existuje vědecký zájem na zpřístupnění, jelikož pouze výsledky průzkumu, které jsou podrobeny diskuzi, kritice a testům a mohou být reprodukovány dalšími, lze považovat za vědecké. Zatřetí existuje rovněž veřejný zájem na zpřístupnění, neboť z etického hlediska a z pohledu základních práv je projekt iBorderCtrl obzvláště diskutabilní. Začtvrté existuje mediální zájem na zpřístupnění dokumentů, o čemž svědčí velký počet reportáží o projektu. Zapáté existuje politický a demokratický zájem na zpřístupnění dokumentů týkajících se projektu, jehož praktické využití vyžaduje v další etapě vytvoření vhodného právního základu. Zašesté existuje rozpočtový zájem na tom, aby nebyly investovány žádné prostředky do výzkumu techniky, jejíž používání by za současného stavu práva bylo protiprávní a která by z politických důvodů neměla být používána.
- 182 Co se týče vážení dotčených zájmů, žalobce tvrdí, že obchodní zájmy členů konsorcia „nemají příliš velkou váhu“: zaprvé mnoho informací o projektu již bylo veřejnosti známo nebo bylo zveřejněno; zadruhé je pochybné, že by požadované dokumenty obsahovaly i obchodní tajemství, ledaže by souviselo se způsobem, jímž je systém iBorderCtrl koncipován, neboť předmětem projektu je spíše testování a kombinování existujících technologií nežli vývoj nových; zatřetí zpřístupnění dokumentů týkajících se projektu nemá vliv na právní ochranu použitých součástí systému nebo systému jako celku, který je již chráněn patenty, a právní předpisy v oblasti duševního vlastnictví programových kódů, které mohly být v průběhu projektu vyvinuty, nejsou zpřístupněním zpráv o projektu dotčeny, takže jejich zpřístupnění by negativně neovlivnilo výsledky výzkumů, třebaže by mohlo oslabit konkurenční postavení a ziskové perspektivy některých členů konsorcia. Zájem veřejnosti na transparentnosti „má naopak velkou váhu“ při posuzování protichůdných zájmů, jelikož zaprvé je projekt zcela financován z veřejných prostředků a zadruhé je zvláště pochybný a zpochybňovaný, a vyvolává tak zásadní otázky týkající se používání umělé inteligence.
- 183 V každém případě společně posuzované jednotlivé veřejné zájmy na zpřístupnění dokumentů „mají větší váhu“ než obchodní zájmy na důvěrnosti.
- 184 REA argumenty žalobce zpochybňuje a tvrdí, že existenci převažujícího veřejného zájmu na zpřístupnění neprokázal.
- 185 Podle čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 platí, že „neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění“, odeprou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo mj. k ohrožení ochrany obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby. Z toho vyplývá, že unijní orgány neodeprou přístup k dokumentu, existuje-li převažující veřejný zájem na jeho zpřístupnění, i kdyby jeho zpřístupnění mohlo vést k ohrožení ochrany obchodních zájmů určité fyzické nebo právnické osoby.

- 186 V této souvislosti je třeba zvážit zvláštní zájem, jenž má být chráněn nepřístupněním dotčeného dokumentu na straně jedné a veřejný zájem na jeho zpřístupnění vzhledem k výhodám vyplývajícím, jak uvádí bod 2 odůvodnění nařízení č. 1049/2001, ze zvýšené transparentnosti, tedy lepšího zapojení občanů do rozhodovacího procesu, jakož i vyšší legitimacy, efektivity a odpovědnosti správních orgánů ve vztahu k občanům v demokratickém systému, na straně druhé (viz rozsudek ze dne 21. října 2010, *Agapiou Joséphidès v. Komise a EACEA*, T-439/08, nezveřejněný, EU:T:2010:442, bod 136 a citovaná judikatura; viz rovněž rozsudek ze dne 5. února 2018, *PTC Therapeutics International v. EMA*, T-718/15, EU:T:2018:66, bod 107).
- 187 Přísluší žadateli, aby uvedl konkrétní okolnosti zakládající převažující veřejný zájem, který může odůvodnit zpřístupnění dotčených dokumentů (viz rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, *LPN a Finsko v. Komise*, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, bod 94 a citovaná judikatura, a ze dne 16. července 2015, *ClientEarth v. Komise*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, bod 90 a citovaná judikatura). Důkazní břemeno totiž nesou osoby, které tvrdí, že je dán převažující veřejný zájem ve smyslu ve smyslu čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001 (rozsudek ze dne 25. září 2014, *Spirlea v. Komise*, T-306/12, EU:T:2014:816, bod 97).
- 188 Převažující veřejný zájem, který může odůvodnit zpřístupnění dokumentu, zajisté nemusí být odlišný od zásad, na nichž je založeno nařízení č. 1049/2001. Obecné úvahy však nelze použít k odůvodnění přístupu k požadovaným dokumentům, který vyžaduje, aby zásada transparentnosti měla v dané situaci zvláštní význam převažující nad důvody odepření přístupu k dotčeným dokumentům (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 14. listopadu 2013, *LPN a Finsko v. Komise*, C-514/11 P a C-605/11 P, EU:C:2013:738, body 92 a 93 a citovaná judikatura, a ze dne 16. července 2015, *ClientEarth v. Komise*, C-612/13 P, EU:C:2015:486, body 92 a 93).
- 189 V potvrzující žádosti se žalobce dovolával převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění požadovaných dokumentů, který spočívá v oprávněném zájmu veřejnosti na přístupu k výsledkům výzkumu financovaného z veřejných prostředků a dále v jejím právu na to, aby se seznámila s tím, zda je vývoj projektu zahrnujícího případně neetické či protiprávní zásahy do práva občanů na respektování soukromého života financován z veřejných prostředků, aby byla umožněna plnohodnotná veřejná a demokratická debata o zavedení nových kontroverzních systémů hromadné kontroly, jakým je i systém navrhovaný v rámci projektu *iBorderCtrl*.
- 190 V reakci na tuto argumentaci REA v napadeném rozhodnutí uvádí, že zájem veřejnosti na šíření výsledků dotčeného projektu je naplňován zavedením uceleného souboru strategií a nástrojů určených k šíření výsledků dokončených projektů, obvykle prostřednictvím shrnutí schválených REA, které chrání práva duševního vlastnictví konsorcia, jakož i další obchodní zájmy dotčených osob, včetně dokumentů týkajících se právního a etického hodnocení dotčeného projektu, které se specificky vztahují k technologickému a vědeckému vývoji a metodám a výsledkům projektu. Dále je projekt *iBorderCtrl* probíhající výzkumným projektem, jehož cílem je zkoušet nové technologie v oblasti kontroly hranic Unie, a nikoliv zavádět tyto technologie přímo v terénu, přičemž se rozumí, že obavy v oblasti ochrany základních práv byly do projektu řádně promítnuty. REA z toho v napadeném rozhodnutí vyvozuje, že veřejné zájmy dovolávané žalobcem nepřevažují nad zájmy třetích osob na ochraně svých obchodních zájmů.
- 191 Úvodem je třeba uvést, že přezkum druhé části prvního žalobního důvodu se týká pouze požadovaných dokumentů nebo jejich částí, u nichž REA v souladu se závěrem uvedeným v bodě 180 výše správně dospěla k závěru, že se na ně vztahuje výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001.

- 192 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když, jak správně tvrdí žalobce, existuje veřejný zájem na šíření výsledků projektů financovaných z unijních fondů, unijní normotvůrce zavedl pravidla k zajištění šíření výsledků projektů financovaných z programu Horizont 2020.
- 193 Jak uvádí REA, nařízení č. 1290/2013 a grantová dohoda stanovují vyvážený přístup, který se snaží zohlednit zájem veřejnosti, vědeckého světa a médií na zpřístupnění výsledků a současně zájem členů konsorcia na ochraně svých obchodních zájmů, včetně duševního vlastnictví.
- 194 Článek 43 odst. 2 nařízení č. 1290/2013, o který se kromě toho opírá žalobce, a článek 29.1 grantové dohody totiž stanovují, že účastníci mají povinnost vhodnými prostředky, zejména prostřednictvím vědeckých publikací, šířit výsledky projektu, s výhradou případných omezení plynoucích zejména z ochrany duševního vlastnictví, bezpečnostních pravidel nebo oprávněných zájmů. Mimoto článek 29.2 grantové dohody stanoví, že musí být zaručen volný přístup k vědeckým publikacím výsledků posouzených odbornými kruhy. Článek 38.2.1 grantové dohody dále stanoví, že REA může při zachování důvěrnosti informací použít informace týkající se projektu, dokumenty, zejména shrnutí určená ke zveřejnění, a služby určené veřejnosti pro účely své komunikace a publikací.
- 195 Mimoto v souladu s čl. 20.3 písm. a) bodem iii) a čl. 20.4 písm. a) grantové dohody musí účastníci spolu s periodickými technickými a finančními zprávami REA předložit i shrnutí obsahující zejména přehled výsledků a jejich šíření, určená k jejich zveřejnění ze strany REA.
- 196 Dále článek 4 nařízení č. 1290/2013 a článek 36.1 grantové dohody za podmínek v nich uvedených stanovují přístup orgánů, institucí a jiných unijních subjektů a členských států k informacím o výsledcích dosažených účastníkem, kterému se dostalo unijního financování. Mimoto článek 49 nařízení zajišťuje týmž orgánům, institucím a jiným subjektům a členským státům právo na přístup k výsledkům účastníka, který obdržel unijní finanční prostředky, nezbytný pro účely rozvoje, provádění a sledování unijních politik nebo programů.
- 197 Z toho plyne, že veřejný zájem na šíření výsledků výzkumu financovaného z veřejných prostředků v rámci programu Horizont 2020 je zajištěn příslušnými ustanoveními nařízení č. 1290/2013 a grantové dohody. Žalobce neprokázal, že tento systém šíření výsledků nemůže plně uspokojit vědecký, mediální a obecný veřejný zájem na přístupu k výsledkům projektů financovaných Uníí, a že by tedy bylo nezbytné mimoto zpřístupnit informace obsažené v požadovaných dokumentech, i kdyby takové zpřístupnění vedlo k ohrožení legitimních obchodních zájmů členů konsorcia chráněných na základě čl. 4 odst. 2 první odrážky nařízení č. 1049/2001.
- 198 Zadruhé, pokud žalobce tvrdí, že povinnost zpřístupnit všechny požadované dokumenty vyplývá ze sporné povahy dotčeného projektu z hlediska etiky a základních práv, je třeba uvést, že relevantní ustanovení použitelná na projekty výzkumu a inovací, které jsou financovány v rámci programu Horizont 2020, zejména pak článek 19 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1291/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se zavádí Horizont 2020 – rámcový program pro výzkum a inovace (2014–2020) a zrušuje rozhodnutí č. 1982/2006/ES (Úř. věst. 2013, L 347, s. 104), článek 14 nařízení č. 1290/2013 vykládaný ve světle bodu 9 jeho odůvodnění, jakož i článek 34 grantové dohody, jsou určena k tomu, aby byla uložena účastníkům povinnost dodržovat základní práva a zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie a Komisi povinnost dbát na dodržování těchto práv a zásad, což se ostatně odráží v tom, že právní a etická hodnocení projektu iBorderCtrl, která podléhají přezkumu nezávislého etického poradce, jsou specifickou součástí jednotlivých fází jeho vývoje.

- 199 A dále, jak podotkla REA, aniž jí žalobce v tomto bodě odporoval, dotčený projekt byl probíhajícím výzkumným projektem, jehož jediným cílem bylo testování technologií. Žalobce netvrdí, že by základní práva osob účastnících se pilotních zkoušek v rámci projektu nebyla dodržena. Veřejný zájem dovolávaný žalobcem se ve skutečnosti týká případného budoucího zavádění systémů založených na technikách a technologiích vyvinutých v rámci projektu do reálného života. Takový zájem bude naplněn publikováním výsledků za podmínek stanovených nařízením č. 1290/2013 a upřesněných v grantové dohodě (viz body 194 až 196 výše).
- 200 Stejně tak má Tribunál obdobně jako žalobce za to, že existuje zájem veřejnosti účastnit se fundované a demokratické veřejné diskuze o tom, zda jsou takové kontrolní technologie, jako jsou technologie dotčené v projednávané věci, žádoucí a zda mají být financovány z veřejných prostředků, a tento zájem musí být náležitě chráněn. S ohledem na skutečnost, že projekt iBorderCtrl je nicméně pouze rozvíjejícím se výzkumným projektem, je zcela možné vést takovou fundovanou veřejnou diskuzi o jednotlivých aspektech, které jsou předmětem dotčeného výzkumu, na základě výsledků těchto výzkumů zveřejněných v souladu s pravidly uvedenými v nařízení č. 1290/2013 a grantové dohodě, které byly připomenuty v bodech 194 až 196 výše.
- 201 A konečně je třeba v této souvislosti připomenout, že podle judikatury nemá veřejný zájem na transparentnosti tutéž váhu, jedná-li se o správní činnost dotčeného orgánu, do jejíhož rámce spadají v projednávané věci požadované dokumenty, jako když jde o jeho legislativní činnost (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 29. června 2010, Komise v. Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, bod 60, a ze dne 25. října 2013, Beninca v. Komise, T-561/12, nezveřejněný, EU:T:2013:558, bod 64).
- 202 Z toho vyplývá, že žalobce neprokázal, že by zásada transparentnosti měla v projednávaném případě zvláštní význam převažující nad legitimním zájmem na ochraně obchodních zájmů členů konsorcia, pokud jde o dokumenty nebo jejich části, u nichž REA mohla mít oprávněně za to, že se na ně vztahuje výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, a které byly vyjmenovány v bodě 180 výše. REA mohla mít za to, aniž se dopustila pochybení, že existence převažujícího veřejného zájmu na tomto zpřístupnění nemohla být prokázána na základě okolností dovolávaných žalobcem zejména s ohledem na režim šíření výsledků výzkumu a přístupu k nim zavedený nařízením č. 1290/2013 a grantovou dohodou.
- 203 S ohledem na předchozí úvahy je třeba dospět k závěru, že žalobce neprokázal existenci převažujícího veřejného zájmu vyplývajícího ze zohlednění jednotlivých zájmů uplatněných individuálně nebo posuzovaných jako celek, který by odůvodňoval zpřístupnění informací, na které se vztahuje výjimka stanovená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení č. 1049/2001, veřejnosti na základě čl. 4 odst. 2 poslední části věty tohoto nařízení.
- 204 V důsledku toho je třeba druhou část prvního žalobního důvodu zamítnout.
- 205 Z předchozího vyplývá, že je třeba napadené rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž REA opomenula rozhodnout o žádosti žalobce o přístup k dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl a v němž odepřela úplný přístup k dokumentu D 1.3 a částečný nebo širší přístup k dokumentům D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2, D 2.3, D 3.1, D 7.3 a D 7.8, a ve zbývajících částech žalobu zamítnout.

IV. K nákladům řízení

- 206 Podle čl. 134 odst. 3 jednacího řádu platí, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení. Jeví-li se to však vzhledem k okolnostem projednávané věci jako odůvodněné, může Tribunál rozhodnout, že účastník řízení nejenže ponese vlastní náklady řízení, ale i nahradí část nákladů řízení vynaložených druhým účastníkem.
- 207 V projednávané věci bylo žalobci vyhověno, pokud jde o druhý žalobní důvod, jakož i značnou část první části prvního žalobního důvodu. Okolnosti projednávaného případu tedy budou spravedlivě zohledněny rozhodnutím, že žalobce ponese polovinu vlastních nákladů řízení a REA ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených žalobcem.
- 208 Mimoto podle čl. 135 odst. 2 jednacího řádu může Tribunál uložit účastníku řízení, a to i když měl úspěch ve věci, částečnou nebo i úplnou náhradu nákladů řízení, odůvodňuje-li to jeho chování, a to i před zahájením řízení, zejména pokud způsobil druhému účastníku řízení náklady, které Tribunál vyhodnotí jako způsobené bezdůvodně nebo zlovolně.
- 209 Jak vyplývá z bodů 156 a 157 výše, žalobce v projednávané věci získal svými vlastními prostředky přístup ke skrytým částem dokumentu D 7.3, seznámil se s informacemi, ke kterým mu byl odepřen přístup napadeným rozhodnutím, a zpřístupnil takto získané úplné znění dokumentu D 7.3 na svých internetových stránkách. Tímto postupem žalobce nedodržel postupy stanovené unijním právem v oblasti přístupu k dokumentům a nečekal ani na výsledek tohoto sporu, aby zjistil, zda může získat přístup k úplnému znění dotčeného dokumentu legálně. Soud má za to, že toto jednání žalobce musí být při rozdělení nákladů řízení zohledněno. Vzhledem k tomu, že předložení uvedeného dokumentu žalobcem v jeho dopise ze dne 23. března 2021 je pro účely řešení projednávaného sporu zcela irelevantní, způsobil tento na straně REA bezdůvodné náklady, které spočívaly v přípravě písemného vyjádření k tomuto předložení, kterým by bylo možné se vyhnout, kdyby žalobce jednal v souladu se zásadami tohoto soudního řízení, vyčkal jeho výsledku a na základě rozsudku Tribunálu případně získal legálně přístup k uvedeným informacím nebo některým z nich. V důsledku toho je třeba podle čl. 135 odst. 2 jednacího řádu třeba určit, že žalobce ponese náklady řízení související s předložením jeho dopisu ze dne 23. března 2021, jakož i náklad řízení související s předložením písemného vyjádření REA ze dne 20. května 2021.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (desátý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Evropské výkonné agentury pro výzkum (REA) ze dne 17. ledna 2019 [ARES (2019) 266593] se zrušuje v rozsahu, v němž REA zaprvé opomenula rozhodnout o žádosti Patricka Breyera o přístup k dokumentům týkajícím se povolování projektu iBorderCtrl a v němž zadruhé odepřela úplný přístup k dokumentu D 1.3, částečný přístup k dokumentům D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 a D 2.3, jakož i širší přístup k dokumentům D 3.1, D 7.3 a D 7.8 v rozsahu, v němž tyto obsahují informace, na něž se nevztahuje výjimka uvedená v čl. 4 odst. 2 první odrážce nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.**

- 2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**
- 3) **Patrick Breyer ponese náklady řízení související s předložením svého dopisu ze dne 23. března 2021 a nahradí náklady řízení související s předložením písemného vyjádření REA ze dne 20. května 2021.**
- 4) **Patrick Breyer ponese polovinu vlastních nákladů řízení nesouvisejících s předložením svého dopisu ze dne 23. března 2021.**
- 5) **REA ponese vlastní náklady řízení s výjimkou těch souvisejících s předložením svého písemného vyjádření ze dne 20. května 2021 a nahradí náklady řízení vynaložené P. Breyerem nesouvisející s předložením jeho dopisu ze dne 23. března 2021.**

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 15. prosince 2021.

Podpisy

Obsah

I.	Skutečnosti předcházející sporu	1
II.	Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	4
III.	Právní otázky	5
A.	Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 a čl. 8 odst. 1 nařízení č. 1049/2001	5
B.	K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 4 odst. 2 první odrážky a čl. 4 odst. 2 poslední části věty nařízení č. 1049/2001	7
1.	K přípustnosti nových důkazů a důkazních návrhů	7
2.	K přípustnosti výtky vycházející z odepření částečného přístupu	8
3.	K první části prvního žalobního důvodu, vycházející z absence zásahu do ochrany obchodních zájmů	9
a)	K použití nařízení č. 1290/2013, ustanovení grantové dohody a článku 339 SFEU na projednávaný případ	9
b)	K použití výjimky směřující k ochraně obchodních zájmů třetích osob v projednávané věci a možnosti poskytnout alespoň částečný přístup	13
1)	K průřezovým argumentům	15
2)	K individuálnímu hodnocení dotčených dokumentů	17
i)	K dokumentům D 1.1 (První zpráva etického poradce), D 1.2 (Etika vytváření profilů, riziko stigmatizace jednotlivců a plán zmírňování důsledků) a D 2.3 (Zpráva o právní a etické analýze na úrovni celé EU) ..	18
ii)	K dokumentu D 1.3 (Etický poradce)	21
iii)	K dokumentu D 2.1 (Zpráva o analýze požadavků)	21
iv)	K dokumentu D 2.2 (Referenční architektura a specifikace prvků)	23
v)	K dokumentu D 3.1 (Mechanismus sběru dat – specifikace)	24
vi)	K dokumentům D 7.3 (Plán šíření a komunikace 2) a D 7.8 (Plán šíření a komunikace 2)	25
vii)	K dokumentu D 8.1 (Plán řízení kvality)	27
viii)	K dokumentům D 8.3 (Pravidelná zpráva o dosaženém pokroku), D 8.4 (Výroční zpráva), D 8.5 (Pravidelná zpráva o dosaženém pokroku 2) a D 8.7 (Výroční zpráva 2)	28

3) Závěry k první části prvního žalobního důvodu	28
C. Ke druhé části prvního žalobního důvodu, týkající se existence převažujícího veřejného zájmu odůvodňujícího zpřístupnění dotčených dokumentů	29
IV. K nákladům řízení	33